RIMÓCI SPORTHÍREK

11. forduló: Nagybátony-Rimóc 2-4 (1-2)

Vezette: Baranyi G. (Deméndi D.)

Rimóc:Gönczi K. – Csizmadia B., Kuris P., Laczkó Zs., Deák G. – Bada V., Bangó N., Percze R., Bada N. – Kormány R., Rónási R. Vezetőedző: Carvalho Adilson. **Sárga lap:** Tóth Márk, Balázs D., Laczkó Zs., Bangó N. **Gól:** Orosz P. (2.), Forgó P. (52.) ill. Kormány R. (20., 88.), Rónási R. (36.), Bada N. (90.) ***Sipkó Sándor:*** *Egy döntetlen szagú mérkőzésen a győzelmet jobban akaró vendég együttes elcsente a három bajnoki pontot.* ***Carvalho Adilson:*** *Az első félidőben vezetésünk ellenére gyengék voltunk, ismét meglátszódtak a hiányposztok. A második játékrész már valamivel jobb volt, sokat dolgoztunk, ennek ellenére egyetlen pozitívum volt a mérkőzésen, hogy megszereztük a három pontot. Gratulálok a csapatnak a győzelemhez, az ellenfélnek pedig kitartást kívánok, ne adják fel.*

Forrás: nogradifoci.hu

IFJÚSÁGI CSAPAT MÉRKŐZÉSEI

7. forduló: Nőtincs – Rimóc 1 – 0 (1-0)

Rimóc: Janusek Dániel, Csík Csaba Kőműves Tamás, Sporner Adrián, Imre Zoltán, Oláh Bence (Puszta Erik), Szoldatics Dávid (Csuka Zsolt), Balázs Gergő, Kormány Richárd, Csík Rómeó, Oláh Ákos

Nagy bizalommal érkeztünk a mérkőzésre annak ellenére, hogy a csatárunk nem jött velünk sérülése miatt. Már az első félidőben elég sok támadással eljutottunk a kapuig, de sajnos egy kapufánál többet nem tudtunk elérni. Egy szögletből egy védelmi hiba miatt vezetést szerzett a hazai csapat, mely még jobban feltüzelte a játékosokat. A második félidőben tovább folytattuk a a letámadást, de gólt nem tudtunk rúgni. Sajnálatos módon megszakadt a győzelmi sorozatunk, bár lehet pont jókor tette helyre a csapatot, hogy mi sem vagyunk verhetetlenek.

8. forduló: Rimóc – Héhalom 5 – 0 (1-0)

Rimóc: Janusek Dániel, Puszta Erik, Oláh Ákos, Csík Csaba, Sporner Adrián (Percze Kristóf), Imre Zoltán (Szoldatics Dávid), Oláh Bence (Bangó Ronald), Balázs Gergő, Kormány Richárd, Csík Rómeó, Rácz Adrián. *A múltheti vereségből tanulva megpróbáltuk összeszedni magunkat, s a legjobb formánkat kivinni a pályára. Az első félidőben inkább biztonsági játékra játszottunk és próbáltunk biztosra menni. A második félidőre már bátrabban mentünk ki és teljesen kezünkbe vettük az irányítást. Szebbnél szebb labdakihozatalokat s szép helyzeteket alakítottunk ki.*

Gól: Rácz Adrián 3, Csík Rómeó, Kormány Richárd **Jók:** Egész csapat

9. forduló: Rimóc – Cered 3 – 1 (2-0)

Rimóc: Janusek Dániel, Puszta Erik , Oláh Ákos, Kőműves Tamás, Csík Csaba (Percze Kristóf), Imre Zoltán, Oláh Bence (Szoldatics Dávid), Bangó Ronald (Sporner Adrián), Balázs Gergő, Csík Rómeó, Rácz Adrián. *Megpróbáltunk a legerősebb felállással kimenni a pályára hiszen a bajnokságban az egyik nagy riválisunknak számító csapatot láttuk vendégül. Az elvárásaim szerint indult a mérkőzés hiszen a kitalált stratégia már az első félidőben beválni látszott. A biztonsági játék ellenére sikerült magunkhoz ragadni az irányítást és már az 5. és 30. percben Adrián magabiztosabbá tette a csapatot. A második félidőben kicsit belenyugodtunk az eredménybe és a 70. percben kaptunk egy mely kicsit fölébresztette a játékosokat. Ezután még 11est is hibáztunk, de a 80. percben azért bebiztosítottuk a győzelmünket.*

Gól: Rácz Adrián 3 **Jók:** Egész csapat **Sárga lap:** Puszta Erik

10. forduló: Rimóc – Szécsény 4 – 0 (3-0)

Rimóc: Janusek Dániel, Puszta Erik , Oláh Ákos, Kőműves Tamás, Csík Csaba, Imre Zoltán, Oláh Bence (Bangó Ronald), Szoldatics Dávid (Sporner Adrián), Balázs Gergő (Csuka Zsolt), Csík Rómeó, Rácz Adrián

Szomszéd várak rangadója a szokásos izgalommal kezdődött. A mérkőzés elején csak próbálgatták egymást a felek, s a 26. percben egy gyönyörű csavarás követően vezetést szereztünk. Innentől kezdve már kicsit indulatosabbá vált a mérkőzés hiszen a vendégek is és a hazaiak is feszültebbé váltak. Ezt kihasználva sikerült még egyszer betalálnunk. A 3 gól egy nagyon szép egyéni akció volt, hiszen egyedül nekirontva 3 emberen áthámozva magát sikerült Gergőnek betalálni a kapuba. A második félidőre nyugodtabban mentünk ki és megpróbáltuk kontrákból növelni előnyünket, mely a 78 percbe sikerült is. **Gól:** Rácz Adrián2, Balázs Gergő, Csík Rómeó **Jók:** Egész csapat

Sárga lap: Imre Zoltán, Csík Rómeó

11. Forduló: Nagybátony – Rimóc 1 – 17 (1-9)

Rimóc: Janusek Dániel, Puszta Erik (Sporner Adrián), Oláh Ákos, Kőműves Tamás, Csík Csaba, Imre Zoltán, Oláh Bence (Percze Kristóf), Szoldatics Dávid, Balázs Gergő, Csík Rómeó, Rácz Adrián

Jó hangulatban érkezett a csapat, úgy éreztem van lehetőségem kísérletezni. Elég korán megszereztük a vezetést és jól is alakultak a dolgok, azonban volt egy megingás a csapatban, mindenki elindult a támadással, s egy labdavesztés után 5-en vezették 3 emberre a labdát. Ennek következménye, hogy kaptunk egy gól. Ezt követően már körültekintőbben támadtunk és folyamatosan rugdostuk a gólokat. **Gól:** Rácz Adrián 5, Balázs Gergő 3, Oláh Bence 3, Puszta Erik, Percze Kristóf, Oláh Ákos, Csík Rómeó, Szoldatics Dávid, Csík Csaba **Jók:** Egész csapat

Üzenném mindazoknak az embereknek, akik kritizálják a csapatomat, hogy „egy gyenge bajnokságban nem nehéz jónak lenni", mindenki a saját korosztályában próbálja meg kihozni magából a maximumot és ne fájjon, ha ez valakinek sikerül!!! ***Laczkó Péter***

SERDÜLŐ CSAPAT MÉRKŐZÉSEI

3. forduló: Nőtincs – Rimóc 1-7 (1-1)

Rimóc: Bangó M. - Mócsány P., Bada R. (Bada N. I.), Jusztin M., Laczkó D. - Bada K., Laczkó M. (Bada N. II.), Sporner A., Juhász G. (Bada T.) - Puszta E. (Bangó F.), Bangó R.

Gól: Mócsány P., Puszta E. (3), Bangó R (3)

4. forduló: Rimóc – Héhalom 1-2 (1-1)

Rimóc: Bangó M. - Mócsány P. - Laczkó D., Bada R., Oláh D. - Laczkó M. (Rácz M.), Bada K., Juhász G., Jusztin M. - Bangó R., Puszta E.

Gól: Bangó R. **Sárga lap:** Bangó R.

5. forduló: Érsekvadkert – Rimóc 8-5 (4-2)

Rimóc: Bangó M. - Jusztin M., Laczkó M., Mócsány P., Laczkó D. - Juhász G., Puszta E., Bada R., Oláh D. - Bada K., Bada N.

Gól: Mócsány P. (2), Laczkó M., Puszta E. (2). *A mérkőzés ellen a Rimóc csapata óvással élt, mivel a vendég csapatban túlkoros játékos játszott a mérkőzésen. Az óvás kimeneteléről még nem döntött a Labdarúgó Szövetség.*

6. forduló: Rimóc – Buják 7-1 (6-1)

Rimóc: Bangó M. - Mócsány P., Jusztin M., Laczkó D., Bada R. (Bada N. I.) - Bada K. (Oláh D.), Juhász G. (Rácz M.), Sporner A. (Bada T.), Bangó R. (Bangó F.) - Puszta E., Laczkó M.

Gól: Puszta E. (4), Bangó R. (2), Sorner A.,

7. forduló: Szécsény – Rimóc 10- 1 (7-1)

Rimóc: Bangó M. - Mócsány P., Jusztin M., Laczkó D., Bada R. (Bangó F.) - Laczkó M., Puszta E., Sporner A., Juhász G. - Bangó R., Bada N. II. (Bada N. I.) **Gól:** Bangó R. **Sárga lap:** Puszta E., Bangó R. **Kiállítva**: Jusztin M.

A felnőtt bajnokság állása:

1. Berkenye	11	9	1	1	35	-9	28
2. Cered	11	9	0	2	36	-7	27
3. Nőtincs	11	9	0	2	29	-6	27
4. Mátranovák	10	8	1	1	29	-8	25
5. Balassagyarmat	11	8	0	3	29	-7	24
6. Szécsény	11	6	0	5	31	-29	18
7. Érsekvadkert	10	5	0	5	24	-19	15
8. Karancslapujtő	11	5	0	6	23	-25	14 *(-1 pont)*
9. SBTC	11	4	2	5	17	-22	14
10. Pásztó	11	4	1	6	24	-29	13
11. Héhalom	11	3	0	8	25	-33	9
12. Palotás	11	2	0	9	15	-48	6
13. Rimóc	**11**	**1**	**0**	**10**	**9**	**-38**	**3**
14. Nagybátony	10	0	1	10	8	-54	0 *(-1 pont)*

Az ifjúsági bajnokság állása:

1. Rimóc	**9**	**8**	**0**	**1**	**35**	**-5**	**24**
2. Berkenye	9	5	1	3	47	-22	16
3. Cered	8	5	1	2	31	-15	16
4. Szécsény	8	5	0	3	35	-16	15
5. Nőtincs	8	5	0	3	23	-12	15
6. Érsekvadkert	8	4	1	3	34	-30	13
7. Mátranovák	8	3	2	3	18	-20	11
8. Palotás	10	3	0	7	29	-29	9
9. Héhalom	8	2	2	4	10	-17	8
10. Karancslapujtő	8	1	1	6	15	-73	3 *(-1 pont)*
11. Nagybátony	8	1	0	7	9	-77	3

A serdülő bajnokság (nyugati csoport) állása:

1. Szécsény	6	6	0	0	37	-8	18
2. Érsekvadkert	6	4	1	1	42	-24	13
3. Héhalom	5	4	0	1	28	-6	12
4. Rimóc	**7**	**4**	**0**	**3**	**34**	**-25**	**12**
5. Vanyarc	5	3	0	2	24	-11	9
6. Nőtincs	5	2	0	3	11	-24	6
7. Berkenye	6	1	1	4	23	-24	4
8. Buják	6	1	0	5	6	-35	3
9. Palotás	6	0	0	6	9	-57	0

Rimóci Újság - Független falusi havilap.

Kiadja: „Rimóc Községért" Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociujsag@gmail.com)

Állandó munkatársak: Bablena Ferenc, Bablenáné Mócsány Georgina, Benkó Péter, Beszkid Andor, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Burik-Vincze Ágota, Erdélyi Ferencné, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Kiss Józsefné, Vinczéné Percze Gizella, Vincze Nikolett

Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Ára: 180.-Ft

RIMÓCI ÚJSÁG

„Rimóc Községért" díjjal kitüntetett +4 OLDAL

XXI. ÉVFOLYAM 11. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Szent András hava 2015 NOVEMBER

„Mennyire tudunk együtt örülni egy ember megszületésének! Az elmúlás fájdalmában is őszintén osztozunk. A kettő között nem lehetne egy kicsit emberibbnek lenni?" (graffiti)

Rimóc Községért Díj 2015.

Rimóc Község Önkormányzata Képviselő-testületének a kitüntető díjak alapításáról és adományozásáról szóló 10/2000 (VII.13) rendelete alapján:

a) Rimóc Községért díj adományozható azoknak a személyeknek és közösségeknek, akik a köztisztviselői, vagy közalkalmazotti szolgálatban hosszú időn át kiemelkedő munkát végeztek, jelentős szellemi alkotással járultak hozzá a közszolgáltatás színvonalának emeléséhez, ezáltal általános elismerést vívtak ki.

b) Adományozható azon személyek, szervezetek részére, akik kiemelkedő munkát értek el a közművelődési munka irányításában, az ifjúság művelődéséért végzett munkában, a közművelődés korszerű formáinak, módszereinek kidolgozásában és meghonosításában, a néphagyományok megőrzésében, s mindezek mellett társadalmi aktivitásukkal is kitűntek.

c) Adományozható a kiemelkedő eredményt elért óvodai, iskolai, egyéb alapfokú oktatási-, nevelési munkában, tehetséggondozás terén, magas fokú pedagógiai és szakmai felkészültség alapján élen járó, az újszerű és hatékony pedagógiai módszerek kidolgozásában, alkalmazásában élen járó személyeknek és közösségeknek.

d) Adományozható az egészségügyi és a szociális ellátás érdekében kiemelkedő tevékenységet kifejtő orvos, gyógyszerész, más szakdolgozó, vagy kisegítő személynek, vagy példaértékű munkát végző közösségnek.

e) Adományozható azoknak a személyeknek, akik a mérhető sportteljesítmény (terület, vagy megyei) mellett magatartásukkal, életmódjukkal is példaként állíthatók a község közösségei elé. Adományozható személyek és csapatok részére egyaránt.

f) Adományozható azoknak, akik a lakossági ellátásban, munkahelyteremtésben, általános elismerést szereztek munkájukkal. Hozzájárultak a község jó hírnevéhez, köztiszteletet vívtak ki.

„Rimóc Községért" kitüntető díjban részesültek

1996.	Bosits István (posztumusz díj)
	Bakóné Valkó Zsuzsanna
	Pócsik Sándorné
	Virág Vincéné
1997.	Rimóci Rezesbanda
	Beszkid János
1998.	Vincze Ferenc
1999.	Kobela Andrásné
	Mócsány Istvánné
	Vincze Barna
2000.	Beszkid Andor
2001.	Holecz Ferenc
2007.	Golyán Jánosné
2009.	Vincze Nikolett
2010.	Rimóci Újság
2014.	Benkó Jánosné
2015.	Székely Orsolya
	Rimóci Máriás Csoport egykori és jelenlegi tagjai, segítői

„Rimóc Községért" elismerő oklevelet vehettek át

2001.	Jusztin Péterné
2007.	Beszkid Józsefné
2011.	Árva Róbert

2015. évben a Képviselő-testület „Rimóc Községért" kitüntető díjban részesítette Székely Orsolya filmrendezőt és a Rimóci Máriás Csoport egykori és jelenlegi tagjait, segítőit. A díjazottakról részletesen a 4. oldalon olvashatnak.

November 8. (vasárnap)	*13[30]*	**Rimóc - Pásztó bajnoki labdarúgó mérkőzés**
November 9. (hétfő)		**Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázat benyújtási határideje**
November 11. (szerda)	*17[00]*	**Benkó Péter előadása Balassagyarmaton**
November 15. (vasárnap)	*13[30]*	**Berkenye - Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés**
November 19. (csütörtök)		**Irodalmi ősz az iskolában, *kiállítás megnyitó***
November 21. (szombat)	*13[00]*	**Palotás - Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés**
November 26. (csütörtök)		**Irodalmi ősz az iskolában, *színpadi előadások***
November 27. (péntek)	*17[00]*	**Jubiláló Véradók Ünnepsége Szécsényben**
November 28. (szombat)	*14[00]*	**Adventi koszorúkészítés a Plébánia Közösségi Termében**

A Szociális Munka Napja alkalmából szeretettel köszöntjük a szociális ágazatban dolgozó valamennyi közalkalmazottat, munkavállalót és önkéntest. Köszönjük áldozatos munkájukat!

A Rimóci Újság szerkesztősége

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

A képviselő-testület 2015. október 15-én tartotta soron következő ülését, melynek első napirendi pontja keretében a Gondozási Központ, valamint a Rimóci Nyulacska Óvoda vezetője Bablena Péterné, illetve Virágné Csábi Adrienn tartotta meg beszámolóját. Ezt követően a Rimóc Polgárőr Egyesület tevékenységéről számolt be az egyesület elnök-helyettese Beszkid Gábor.

Következő napirend keretében a „Rimóc Jó Tanulója" kiírásra érkezett pályázatokat tekintette át a testület. 12 fő középfokú- és 5 fő felsőfokú oktatási intézményben tanuló és kimagasló eredményeket elért tanulót ismert el a testület. Oklevelet, készpénzt, könyvutalványt és névre szóló gravírozott tollat kaptak a díjazottak.

Zárt ülés keretében döntött a képviselő-testület a „Rimóc Községért" Díj adományozásáról. Két javaslat érkezett Székely Orsolya filmrendezőre, valamint a Máriás csoportra, mely javaslatokat a testület elismerésre méltónak tartotta.

Ezt követően az iskolakezdési támogatás módjáról és mértékéről folytatott egyeztetést a testület. A szociális és gyermekjóléti ellátások helyi szabályozásáról szóló 2/2015. (II.27.) önkormányzati rendelet 14. §-a alapján iskoláztatási támogatásra lehetett kérelmeket benyújtani szeptember 30-ig. 47 szülő élt a lehetőséggel és 67 fő iskoláskorú gyermek részére igényeltek támogatást. A testület döntése értelmében:

a településről eljáró általános iskolás gyermekek törvényes képviselője részére egyszeri 12. 500 Ft-,

a nappali tagozaton, iskolarendszerű középfokú oktatásban, illetve középfokú képzésben részt vevő tanulók törvényes képviselője részére egyszeri 25. 000 Ft-,

a nappali iskolarendszerű felsőoktatási tanulmányokat folytató diákok részére egyszeri 40. 000 Ft támogatást biztosít.

Végezetül a településen működő civil szervezetek támogatásáról vitázott a testület. Az ülés 23.20 perckor ért véget.

dr. László Tünde *aljegyző*

FELHÍVÁS

Rimóc Község Önkormányzatának Képviselő-testülete **2015. évben az iskoláztatási támogatási kérelmek** benyújtásának **határidejét meghosszabbította november 30. napjáig.**

A rendelet értelmében a képviselő-testület tanévkezdéskor, valamennyi Rimóc községben lakóhellyel rendelkező, nappali tagozaton, iskolarendszerű középfokú oktatásban, illetve középfokú képzésben, valamint nappali iskolarendszerű felsőoktatási tanulmányokat folytató diák, a településről eljáró általános iskolás gyermekek törvényes képviselője részére egyszeri támogatást állapíthat meg.

Az iskolakezdési támogatás megállapításának, illetve kifizetésének feltétele,

a) a családban az egy főre jutó havi nettó jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 300 %-át,

b) a tanuló nem évismétlő és nem magántanuló,

c) továbbá az iskolalátogatási igazolás, és az előző tanév végi bizonyítvány másolatának tárgyév szeptember 30-ig történő benyújtása. 2015. évben a kérelmek benyújtásának határideje **november 30.**

Kérelem nyomtatványokat a Hivatalban lehet kérni, melyhez mellékelni szükséges a fentiekben felsorolt dokumentumokat is.

Az iskoláztatási támogatás **kifizetése 2015. november 2-től, ügyfélfogadási napokon**, folyamatosan történik

dr. László Tünde *aljegyző*

A Rimóci Közös Önkormányzati Hivatal bemutatása

Székhely: 3177 Rimóc, Madách tér 1.
Kirendeltség: 3132 Nógrádmegyer, Petőfi út 79.
Jegyző:dr. Verbói Mária, szerdai napokon tart ügyfélfogadást
Aljegyző: dr. László Tünde,
hétfőn, szerdán, pénteken tart ügyfélfogadást
Köztisztviselők száma: 10 fő, melyből 5 fő a Rimóci Hivatal-ban, 5 fő Nógrádmegyeri Kirendeltségen dolgozik.
A Rimóci Közös Önkormányzati Hivatal **ügyfélfogadási ideje:**

Hétfőn: 8.00 - 16.00
Szerdán: 8.00 - 16.00
Pénteken: 8.00 - 12.00
Kérünk minden rimóci lakost, hogy kizárólag ügyfélfogadási időben intézzék ügyeiket.

Köztisztviselőink,akikhez ügyfélfogadási időben az alábbi ügyek intézésével fordulhatnak:

Kiss Józsefné:
- pénztári ki- és befizetések
- közfoglalkoztatottak munkaügyeinek intézése, munkabérének kifizetése
- települési támogatások kifizetése
- temetőhöz kapcsolódó ügyek intézése
- helyi adókkal (gépjármű-, iparűzési-, kommunális adó; talajterhelési díj) kapcsolatos ügyintézés
- adóigazolások kiállítása

Virág Kitti:
- szociális- és gyermekvédelmi támogatásokra, jogosultságokra irányuló kérelmek intézése
- környezettanulmányok, vagyonleltárak készítése
- kereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos ügyek intézése
- telepengedéllyel kapcsolatos eljárások
- hirdetmények kifüggesztésével-, földügyekkel kapcsolatos eljárások

Szoldaticsné Tállai Tímea:
- adó- és értékbizonyítványok elkészítése
- talált tárgyak nyilvántartása, kezelése
- lakossági tűzvédelmi ügyek intézése
- méhészek, vándorméhészek bejelentése, nyilvántartása

Percze Renáta: Pénzügyi előadó feladatai ellátása során ügyfelek ügyeinek intézésével nem foglalkozik. Elsősorban az önkormányzat, a közös önkormányzati hivatal, illetve az önkormányzat intézményeinek pénzügyi- és gazdasági eseményeit követi nyomon, tevékenységét az ezekhez kapcsolódó feladatok ellátása jelenti.

Vincze Szabolcsné Juhász Csilla: A Nemzeti Művelődési Intézet Nógrád Megyei Irodájánál áll határozott idejű közfoglalkoztatási jogviszonyban. Pályázatok figyelése, pályázatírás, az ehhez kapcsolódó szakmai beszámolók készítése, az elszámolások kezelése, általános adminisztratív és szervezési tevékenységek tartoznak a feladatai közé.

Kelecsényi Boglárka: A Szécsényi Járási Hivatal Foglalkoztatási Osztályán keresztül, hosszútávú, határozott idejű, közfoglalkoztatási jogviszonyban dolgozik. Adminisztratív-, illetve a magánszállás-helyekkel kapcsolatos feladatokat végez. ***dr. László Tünde*** *aljegyző*

A hónap képe

2015. Megújultak a rimóci templom oltárai.

Otp Bank Bozsik-Program U 11-es sportegyesületi labdarúgó torna Rimócon

Egy ködös őszi reggelen, egészen pontosan október 24-én 10:00-kor Borda Tamással karöltve megnyitottuk a tornát. A csapatok természetesen már fél órával a kezdő sípszó elhangzása előtt megérkeztek a helyszínre, magukra öltötték a mezeket, felhúzták a csukákat. Hat csapat vett részt a tornán (Szécsény I, Szécsény II, Etes, Endrefalva, Magyargéc és Rimóc) és a mérkőzéseket két pályán párhuzamosan, egy időben játszották le a csapatok. A hat forduló 12 mérkőzésén Czerovszki Antal és Vincze József játékvezető ítélkezett. Jó hangulatú, izgalmas mérkőzéseket játszottak a kis focisták, nem egy irigylésre méltó, szép gól született. A harmadik forduló után lassan felszállt a köd, kisütött a Nap és a feleségem is meghozta a forró teát, melyet a fordulók közti pihenő csapatok, valamint a szülők jólesően fogyasztottak. Az hogy a 25 liter teából alig maradt, mutatja azt, hogy mennyire jól bevált dolog ez itt Rimócon évek óta. A torna zárásakor megdicsértem a csapatokat a sportszerű magatartásért és a játékban általam látott bravúros, okos megoldásokért. A kiemelkedő teljesítményt nyújtó játékosok oklevélben és egy tábla csokoládéban részesültek, valamint minden játékos egy-egy sportszeletet kapott. A tornán ellenőrzést is kaptunk Palaticzky Szabolcs egyesületi koordinátor személyében, nagyon jó érzéssel töltött el, amikor elmondta, hogy a torna szervezésével, lebonyolításával mindent rendben talált és elégedett. Ezek után bátran bízom abban, hogy jövő ilyenkor is abban a megtiszteltetésben lehet részünk, hogy a kezdő rúgást követően a rimóci sportpálya zöld gyepén rúgják a bőrt a körzetünk kis labdarúgói.

Kovács Norbert

RIMÓCI SPORTHÍREK

A 11. fordulóban megérkezett a várva-várt győzelem! *Ifistáink az első helyen, a serdülősök a negyediken az utolsó fordulók előtt*

7. forduló: Nőtincs-Rimóc 3-0 (1-0)
Vezette: Szakal T. (Boda V., Szász K.)
Rimóc: Gönczi K. - Laczkó Zs., Mócsány R., Csizmadia B., Rácz I. - Pásztor B. (Percze R. 46.), Árva R., Juhász I., Bangó N. - Rónási R., Bada N. (Deák G. 72.). Vezetőedző: Carvalho Adilson.
Sárga lap: Juhász I., Rácz I.
Gól: Kovács K. (25.), Nagy B. (64.), Szunter Cs. (82.)
Előry Tibor: *Az első félidő első 15 percében jól játszott a csapat, de igazából elkönnyelműsködtük helyzeteinket, nem koncentráltunk megfelelően. Saját dolgunkat nehezítettük meg, ezáltal a Rimóc lépésről-lépésre jött fel, magabiztosan futballoztak. Aztán egy nagyon szép támadás végén sikerült gólt szereznünk, utána 3 helyzetet megint kihagytunk. A második félidőt nagyon rosszul kezdtük, nagyon sokszor átjátszottak minket, és igazából csak a kapusunkon múlt, hogy nem szerzett gólokat a Rimóc csapata, Bohony nagyon jól védett, a meccs legjobbjának ítéltem.*
Carvalho Adilson: *Ugyan kikaptunk, de ha igazságos játék lenne a foci, legalább egy döntetlennel, de akár győzelemmel kellett volna elhagynunk a pályát. A korábbiakhoz képest ezen a mérkőzésen már jobban odafigyeltünk, érezhető volt, hogy új kapusunk felé nagyobb a játékosok bizalma. Egy jó csapat ellen jól játszottunk, de ismét nem tudtuk berúgni a helyzeteket, ennek ellenére viszont gratulálok csapatomnak, mert tetszett, amit a pályán láttam.*

8. forduló: Rimóc-Héhalom 1-6 (0-2)
Vezette: Magos N. (Kalmár P., Csáky T.)
Rimóc: Gönczi K. - Kuris P., Kőműves T., Csizmadia B., Laczkó Zs. - Árva R., Rónási R. (Bablena Cs. 46.), Bada N., Pásztor B. - Bangó N., Percze R. Vezetőedző: Carvalho Adilson. **Piros lap:** Csizmadia B. (88.-Rimóc) **Gól:** Percze R. (81.) ill. Nagy Zs. (13.), Varanyeczki P. (26., 80., 89.), Babusa A. (54.), Huszár P. (63.)

9. forduló: Rimóc-Cered 0-3 (0-1)
Vezette: Kazinczi J. (Gecse Z., Kurinka B.)
Rimóc: Gönczi K. – Deák G., Mócsány R., Kuris P. (Bablena Cs. 46.), Laczkó Zs. – Árva R., Bangó N., Percze R., Pásztor B. – Kormány R., Rónási R. Vezetőedző: Carvalho Adilson.
Sárga lap: Laczkó Zs., Pásztor B., Mócsány R. ill. Oláh T.
Gól: Lenkó Cs. (29.), Kovács E. (65.), Znamecz N. (77.)
Carvalho Adilson: *Új felállásban, jól kezdtük a mérkőzést, egy ideig valamennyire el tudtuk rontani a ceredi csapat játékát. A vereség ellenére büszke vagyok a fiúkra, jól játszottunk egy jó kis együttes ellen. Nem kritika részemről, de a két asszisztens nem volt a helyzet magaslatán, két lesgólt is kaptunk, nyilván más is hibázik, de jobban is odafigyelhettek volna. Remélem, a Szécsény ellen tudunk nyerni, nagyon fontos lenne.*
Jeney Gyula: *Örömmel látom, hogy kedvenc orákulumom ismét jósol! Ez úton szeretnék a ceredi csapat nevében jobbulást kívánni! A meccsnek egyetlen pozitívuma volt, hogy végre először nem fújt a szél Rimócon...*

10. forduló: Rimóc-Szécsény 1-4 (1-1)
Vezette: Kovács T. (Pap I., Csáky T.)
Rimóc: Gönczi K. – Csizmadia B., Mócsány R., Kuris P., Laczkó Zs. – Árva R., Bada N., Percze R., Pásztor B. – Kormány R. (Banó N.), Rónási R. Vezetőedző: Carvalho Adilson.
Gól: Rónási R. ill. Bódis M. (2), Szenográdi P. (2)
Carvalho Adilson: *Nem lehetünk elégedettek az eredménnyel, főleg, mert vezettünk. A vereség ellenére a csapat alakul, egyre jobban játszunk, látszódnak pozitív dolgok, de ez még mindig kevés a megye egyhez. Szerintem egy döntetlenre rászolgáltunk volna, nem volt benne a négy kapott gól a meccsben. Sajnálom a rimóci közösséget, leginkább azokat, akik minden mérkőzésen itt vannak és biztatnak minket. Ezt a csapat nevében köszönöm, és remélem, hamarosan meg fog változni jelenlegi helyzetünk, de ehhez télen több játékosra is szükségünk lesz. Gratulálok az ellenfélnek a győzelemhez.*
László Lóránd: *A mérkőzést nem abban a ritmusban kezdtük, amit megbeszéltük, így hamar hátrányba kerültünk egy szöglet után. A gól felébresztette a csapatot, és a nagy nyomás meghozta a sikert, így egy sportszerű mérkőzésen megérdemelt győzelmet arattunk!*

A Madách Imre Városi Könyvtár szeretettel várja Önt és ismerőseit a balassagyarmati Helytörténeti gyűjteménybe (Rákóczi u. 107.)

2015. november 11-én, szerdán 17.00 órára

A balassagyarmati Palóc nap nyolcvanéves jubilcumán

BENKÓ PÉTER
kántortanító, helytörténeti kutató (Rimóc, Alsónemedi)

Volt egyszer egy Palóc nap Balassagyarmaton
Fejezetek a Gyöngyösbokréta mozgalom történetéből
cimmel tart vetitettképes előadást.

ELADÓ

Sárga, piros krumli 100,-Ft/kg.
Búza 5000,-Ft/mázsa
Napraforgó 10.000,-Ft/mázsa
Érdeklődni: Mócsány Béláné Hársfa út 13.

November havi áldás:

A határtalan jóság a hozzád simuló irgalom
a veled együttérző jelenlét a neked szentelt figyelem
a téged kereső védelem a benned lakozó csöndes öröm
tegyen áldottá késszé a szeretetre erősség a fájdalom és ínség idején.
Ő aki megajándékozott békéjével aki melléd szegődött hűségével
és soha nem hagy egyedül tegyen áldottá érlelje meg benned
az öröm a hála s a bátorság gyümölcseit.

Gólyahír:

Rácz Norbert - 2015.10.08.
Szülők: ***Rácz Norbert*** és ***Bada Ramóna***

Bada Milán - 2015.10.14. Szülők: ***Bada Barnabás*** és ***Bada Bianka***

Petrovics Dzsesszika Aida-2015.10.14. Szülők: ***Bada György*** és ***Petrovics Tünde***

Akiért a harang szólt...

Pikács Lajos	Percze Balázs
1956-2015	*1936-2015*
(Mikszáth út 23.)	(Szécsényi út 19.)

RIMÓCI EGYHÁZKÖZSÉGI HÍREK

Az óraátállítást követően Rimócon a szentmisék csütörtökön és pénteken 18 órától, szombaton 17 órától, vasárnap 11 órától kezdődnek.

A hónap első vasárnapjain a templom perselyadományait továbbra is a plébánia melléképületének felújítására fordítjuk.

November 21-22-én szombaton a perselyadományokat a Katolikus Karitász javára gyűjtjük.

Minden támogatást és adományt ezúton is köszönünk!

Továbbra is várjuk ministráns fiúk és lányok jelentkezését, valamint felolvasási szolgálatot vállaló fiatalok és felnőttek jelentkezését!

Szeretettel: József atya

KIÁLLÍTÁSRA KÉSZÜLÜNK

A Gondozási Központ idén decemberben ismét kiállítással szeretné szebbé tenni az ünnepeket. Idén a kiállítás témája és címe:

Jézus a Mi Megváltónk. Kérjük a lakosságot, hogy akinek a tulajdonában Jézus Krisztust ábrázoló (kivéve Betlehem és Feszület) szobor, falikép, szentkép és egyéb kegytárgy van, segítse vele kiállításunkat. A kiállításra szánt tárgyakat várjuk a Gondozási Központban, illetve kérésre házhoz megyünk érte. ***Elérhetőségünk:*** **06-30/620-1243**

Segítségüket előre is köszönjük: *A Gondozási Központ dolgozói*

„A múltba nézve valami fáj,
Valakit keresünk, aki nincs már.
A temető csendje ad neki nyugalmat,
Emléke szívünkben örökké megmarad.”

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak,a rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak, ismerősöknek, akik

PERCZE BALÁZS

(élt 79 évet)

temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút, virágot helyeztek, és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

FÖLSZÁLLOTT A PÁVA

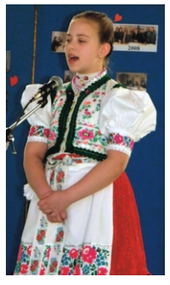

Mióta hírt adtunk róla, hogy Golyán Gréta (Golyánné Juhász Edina és Golyán Attila gyermeke) indult a gyermekek számára meghirdetett Fölszállott a páva televíziós tehetségkutató vetélkedőműsorban, azóta minket és Gréta szüleit is többen megkerestek, hogy adjunk hírt róla, mi lett Grétivel. Hiteles információkért Gréta szüleit kérdeztük.

„2015. június 7-én lezárultak a helyi selejtezők, összesen kilenc helyszínen éneketek, táncoltak és zenéltek a gyerekek. Ez után 326 produkcióról, azaz 2000 gyerekről kellett eldönteni a zsűrinek, hogy ki a legjobb 48 produkció.
A salgótarjáni válogató alkalmával Grétinek 60 pontot adott a zsűri, az elérhető 70 pontból. Mi ennek nagyon örültünk!
Azokat a produkciókat, akik a 60 pontot elérték, azokról a selejtezők alkalmával készült felvételeket újra megnézték, és újból pontozták. 12 tagú volt a népzenei és 12 tagú volt a néptánc zsűri. Rangsorolták a produkciókat, minden kategóriából 12 jutott tovább, így alakult ki a 48, akik az élő műsorban fognak szerepelni.
Tehát 169 versenyszámot újra értékeltek, és így Grétike műsorszámát is újra nézték, de sajnos nem juttatták őt tovább.
Az ősz folyamán a válogatókról összeállítást láthattunk több héten át a Duna televízióban, és Grétit is láthattuk a TV-ben. A salgótarjáni válogató a rimóci szüreti mulatság előtti pénteken volt bemutatva, de meg is ismételték az azt követő vasárnap. Aki nem látta és meg szeretné nézni, azok az interneten a Duna TV archív adásaiban megtalálják.
Amikor megtudtuk, hogy nem sikerült továbbjutni, akkor el voltunk keseredve. Kellett egy kis idő, mire feldolgoztuk, hogy ez most nem jött össze. Most már nem vagyunk elszomorodva, hiszen sok gratulációt kapunk, ami nagyon boldoggá tesz minket. És aminek a legjobban örülök, az az hogy Gréti sincs már elkeseredve és azt mondta: „Anyu, ha lesz megint páva, én akkor is indulok és megnyerem!” Golyán Gréti szülei”

És így gondoljuk ezt mi is! Gratulálunk Gréti sikereihez és büszkék vagyunk rá! Csak így tovább és sok sikert a jövőben is! ***V.N.***

Október 6.
Az aradi vértanúk emléknapja

A Szent József Katolikus Férfiszövetség két éve döntötte el, hogy megemlékezik az aradi vértanúkról. Akkor még szűk körben gyűltek össze, és gyújtottak mécsest. Tavaly és idén már az Önkormányzat is feladatának érezte, hogy a megemlékezéshez csatlakozzon, a szervezést átvegye. Más jellegű megemlékezés ez, mint a többi, a nemzeti ünnepek és gyásznapok. Ilyenkor nem egyszerűen bátor és áldozatkész, de mégis névtelen hősökre emlékezünk, akik életüket adták a szabadságért. Október hatodikán azonban pontosan tudjuk, hogy kiket gyászolunk, kinek milyen szerepe volt a korábbi eseményekben. Különösen megrendítő, hogy ezeknek az embereknek utolsó mondataikat feljegyezték, és elég részletesen ismerjük, hogy kit hogyan végeztek ki. Személyesebb így a gyász még akkor is, hogy több, mint 150 év eltelt.

Idén a polgármester köszöntő szavai után a vértanúk életének rövid összefoglalója és az utolsó szavaik felolvasása után mécsest helyeztek el a közreműködők a 14 kereszt tövében. József atya egy rövid fohászt mondott el. Miután a megemlékezés véget ért a Férfiszövetség tagjai imádkoztak a vértanúkért.

Sokan eljöttek a megemlékezésre, és külön köszönjük azoknak, akik részt vettek a képek, mécsesek elhelyezésében.

Bablena Feri

Varga Bálint és Bárány Árpád olvastak fel a megmelékezésen

A közreműködők mindegyik keresztre egy arcképet helyeztek az alá pedig egy mécsest

Forradalom a szabadságért - Október 23.

„Először csak a lyukas zászlók meneteltek,
alattuk egy nemzet vitte sorsát,
kitárva mellét a vad sortüzeknek;
akik álmodtak akkor, megálmodták,
mit lelkébe rejtett a csöppnyi ország:
helyét a megtiport, régi címereknek.”
(Magyari Lajos: Budapest, 1956.)

*„Az **1956-os forradalom** Magyarország népének a sztálinista terrorelleni forradalmaés a szovjetmegszállás ellen folytatott szabadságharca, amely a 20. századi magyar történelemegyik legmeghatározóbb eseménye volt. A budapestidiákoknak az egyetemekről kiinduló békés tüntetésével kezdődött 1956. október 23-án, és a fegyveres felkelők ellenállásának felmorzsolásával fejeződött be Csepelen november 11-én. A szovjet tankokkal eltaposott és vérbe fojtott magyar forradalom és szabadságharc eseményeit a Kádár-korszakban **ellenforradalomnak** minősítették a korabeli történészek és kommunistapolitikusok.” (Foglalja össze a Wikipedia.)*

Településünkön hagyományosan mi is megemlékezést tartottunk ebben az évben is az 56-os Emlékhelyünkön. (56-os Kőnél). A napsütéses délutánon sokan gondolták úgy, hogy tiszteletüket teszik hősi elődeink előtt, s eljöttek, hogy verseken, történeteken keresztül átérezhessék az akkori hangulatot, bátor, hazafias szellemiséget, s hogy ezen keresztül erőt merítsenek a mindennapi „harcaikhoz”. A megemlékezésen ünnepi beszédet mondott Czombos József atya, községünk plébánosa, aki a hősökért való imádkozás mellett felidézte azokat az emlékeket, melyek gyerekként átélt forradalom napjaiban. A műsorban segítségre voltak Rimóc Község Jó Tanulói, a Rimóci Ifjúsági Egyesület tagjai, és a településen dolgozó kulturális közfoglalkoztatottak. A megemlékezés helyszínét Rimóc Község Önkormányzatának közfoglalkoztatottjai készítették elő. A jelen lévő intézmények és civil szervezetek tagjai koszorúval tisztelegtek, valamint emlékmécsesekkel a forradalom és szabadságharc hőseire és tetteire.

A megemlékezés után a jelenlévők átvonultak a Dr. Manga János Közösségi Házba, ahol a kezdetét vette a díjkiosztó ünnepség: Rimóc Község Jó Tanulóit az általános iskola 5. osztályosai, Huszkó Marianna tanárnő felkészítésével, kis műsorral köszöntötték, majd a képviselő-testület és a polgármester úr átadta az elismeréseket. Ezt követően a Rimóci Ifjúsági Egyesület aktív fiataljai részesültek elismerésben, melyet Bablena Ferenc, az egyesület elnöke adott át. Végül de nem utolsó sorban a „Rimóc Községért” kitüntetések átadása következett, melyet **Székely Orsolya**, az Ikon stúdió rendező-producere kapott meg, „A TELEPÜLÉSÉRT VÉGZETT LELKIISMERETES MUNKÁJÁÉRT”, valamint a **Rimóci Máriás Csoport hajdani és jelenlegi tagjai, illetve segítői,** „MERT ŐRIZTÉK ÉS TOVÁBBADTÁK A KÖZÖSSÉG SZÁMÁRA IGEN ÉRTÉKES ÉS FONTOS MÁRIÁS HAGYOMÁNYT”.

Ez úton is gratulálunk a díjazottaknak! ***B-VÁ***

Székely Orsolyáról, mint Rimóc Községért Díjazottról…

2015. október 23-án Rimóc Község Önkormányzatának Képviselő-testülete Székely Orsolya filmrendezőt „Rimóc Községért" kitüntető díjban részesítette.

Székely Orsolya filmrendező sokaknak ismerős Rimócon is. Sok-szor látjuk forgatni településünkön, feltűnik eseményeken, rendezvényeken, de még a Szentkúton is figyelemmel kísérte a rimóciakat. Orsolya 2000 óta kötődik a rimócaikhoz. Ránk talált és megtalált minket. Az elmúlt évek munkásságában felfedezhető, hogy minél több időt töltött községünkben, minél inkább megismerte az itt élőket és problémáikat annál inkább vált Rimóc filmjeinek központjává.

Amennyire munkáját ismerem, először a témához találta meg községünkben azokat, akik arról mesélni, adatot közölni tudtak. Mára ez már megváltozott. Belelátott mindennapjainkba, megismert sok rimóci családot és tenni is akart értük.

Be akarta mutatni mindazt a kulturális örökséget, melyet az idősek még átadhatnak nekünk. És - bár filmrendező - ezt nem csak a filmen keresztül és a film kedvéért tette. Az iskolakert megvalósítását is segítette programjával, sőt olyan témához nyúlt, melyre a Rimócon élők közül is csak kevesen mernek, a cigányok neveléséhez. A cigányok létszámának növekedése településünk jövőjét is meghatározza. Rajtunk is áll, hogy ezt hogyan alakítjuk, mit teszünk. Bár Orsolya nem Rimócon él, a problémát látja, látta, ezért összefogva az önkormányzattal, a roma nemzetiségi önkormányzattal, a cigány családok kertművelését karolta fel. Pályázatának köszönhetően vetőmagokat és eszközöket szerzett, iskolánknak pedig laptopokat. Mindezek mellett sokszor saját pénzén utazott le Budapestről, hogy irányítsa és felügyelje a pályázatot.

A növénytermesztés, a praktikák bemutatását, megörökítését követően a másik nagyon fontos területet kezdte el felkarolni. A rimóci népviselet megőrzését. Ma még abban a korban vagyunk, amikor van kitől ellesni a rimóci népviseletkészítés fortélyait. Ezt felismerve 5 részes filmsorozattal mutatja be a ma még élő rimóci népviseletet.

Munkáit pályázati támogatásoknak köszönhetően végzi, amely sokszor nagyon nehéz, főként a „filmes világban". A filmkészítéshez szükséges eszközök, vagy azok bérlése, a hozzáértő szakemberek munkájának óradíja (operatőr, vágó, stb.) is igen költséges. Tudom, hogy egy-egy pályázatnál Orsolyát nem a pénz motiválta, hanem a tenni akarás. Költségeihez, leutazásához sokszor saját nyugdíját használta fel, hiszen a pályázatok nagy része utófinanszírozott.

Orsolya nem rimóci, de szinte már azzá lett. Nem volt rimóci kötődése, de keresett. Nem bízta meg senki a feladatokkal, önmagától tette. Segíteni akart, dokumentálni, megörökíteni az utókor számára. Nem más települést választott, hanem minket. Nem egyszer, sokszor. Évek óta. Ma már minden pályázatot ilyen szemmel néz, hogy lehetne rá egy rimóci témát felfűzni.

Ritka az a falu, amelynek külön filmese van. Rimócnak van.

Köszönjük az elmúlt 15 év munkásságát, Rimóc értékeinek megörökítését, dokumentálását és a rimóci hagyományok ápolása érdekében kifejtett tevékenységét. Rimóc Községért díjához szívből gratulálunk és kívánunk neki erőt, egészséget a jövőbeni filmjeihez és nyugdíjas éveihez is! *Vincze Nikolett*

Rimóci kötődésű filmjei:

1. *CSERFA Cserháti Falvak Leader Szövetsége 4 rész (2004-2006)*
2. *Keskeny a barázda a birtokrendezés kényszere Rimócon (2004)*
3. *Kellene kiskert, bőtermő! a konyhakerti zöldségtermesztés tudománya 7 részben (2012-2013)*
4. *Iskolakert Rimócon 7 rész (2014-2015)*
5. *Élő népviseletek Rimóc 5 rész (2014)*

Orsolya a képviselő-testülettel.(A képről hiányzik Déska Szabolcs képviselő.)

„Rimóc Községért" kitüntető díjban részesült a Rimóci Máriás Csoport

Községünk képviselő-testülete a közel 60 évnyi szolgálat elismeréseként egyhangúlag döntött a díj odaítélésének kérdésében. A díj megilleti minden egykori és jelenlegi szolgálatot teljesítőt és mindenkit, aki a csoport működését tevőlegesen segíti.

Azt gondolom nincs olyan rimóci, vagy rimóci kötődésű ember, aki ne ismerné a csoportot. A csoport működése az 1956-os szabadságharcig nyúlik vissza. Az azt követő megtorlás szorongattatásaiból való szabadulását követően - hálából a Szűzanyának - ajánlotta fel a hordozható szobrot a templomunknak Laczkó Ferenc, a forradalom egyik helyi aktivistája.

Azóta folyamatosan működik a csoport és tesz tanúságot Isten szeretetéről és Mária tiszteletről falunkban, mindenfelé az országban és az ország határain túl is. Nincs tagnyilvántartás, nincs tagdíj, nincs papírra vetett szabályzat. De van elkötelezettség, áldozatvállalás és kitartás a nehéz időkben is.

Idézet a felterjesztésből:

„…értéket képviselnek, … egyházi és vallási értékek … mellett a település értékeit is. A csoport tagjai mindig a rimóci viselet egyik legszebb darabjában, a menyasszonyi viseletbe öltözve (a fiúk rimóci férfi-viseletbe) hordozzák a szobrot, a lobogókat. Ezzel nagyban járultak hozzá a viselet megmaradásához, és olyan hagyományok megtartásához, amik máskülönben elveszhettek volna. A településünk egyik legnagyobb értéke a népviselete, amit egyik legszebb, legméltóbb módon ez a csoport visel, és mutat meg nagyon sokaknak. Fontos részlet, hogy ebben a viseletben olyan szolgálatot teljesítenek, amiben tiszteletet és megbecsülést, méltóságot szereznek ezeknek a ruhaneműeknek, talán ezért van az is, hogy a rimóciak hordják még mindig a legszebben, legautentikusabban, a hagyományokat és ősöket leginkább megtisztelve ezeket a ruhákat a környező településekhez képest. Ahogy mondani szokták nem hordják, hanem viselik.

A Máriás csoport az elmúlt pár évben olyan komoly felkéréseket kapott, amik mellett szintén nem lehet szó nélkül elmenni, ha az érdemeiket akarjuk felsorolni.

2011-ben a lengyel-magyar Európai Uniós elnökség átadás-átvétele köré szervezett programsorozat záró eseményeként zarándoklatot szerveztek, melynek keretében a częstochowai Fekete Madonna kép hiteles másolatát ajándékként hozták országunkba. Az ikont Kövér László, az Országgyűlés elnöke vette át, és a rimóci Máriás-csoportot kérték fel a kegykép hazahozatalára.

A Mátraverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhely bazilikájából 2013-ben elszállították a Mária-szobrot a budapesti Szent István Bazilikába, hogy a kegytemplom felújítása alatt a szobor a Szent Jobb közelében kapjon helyet. A szállítás és az ünnepi ceremónia megvalósításához szintén a rimóci Máriások segítségét kérték.

A csoport tagjai minden tevékenységüket saját forrásból finanszírozzák. … Az édesanyák, nagymamák és viseletkészítők rengeteg munkájukat fektetik a viseletek és lobogók elkészítésébe, a lányok a Mária-szobor feldíszítésébe … . Rengeteg munka és meg kell mondani, izzadtság van abban, amikor egy két-három órás misét és búcsú-menetet szolgálnak ki, a szép, de közben súlyos viseletben… ."

A csoport célja, hogy mindenkiből vallásos, tisztességes és példamutató, családos ember váljék, akik felnőtt korukban is tiszteletben tartják a vallást, a családot, a hazájukat.

Köszönjük eddigi áldozatos munkájukat! A jövőhöz pedig békés, elfogadó és elismerő környezetet, számukra kitartást és Isten áldását kívánjuk!

Beszkid Andor *polgármester*

Volt egyszer egy EMBER!

Bosits Istvánra emlékezve…

Igen volt, és csupa nagybetűvel! Szinte hihetetlen, hogy már 25 éve nincs köztünk, de a lelkisége, szellemisége itt van. Nagyon sokunk, köztünk az én életemet is nagyon meghatározta az Ő egyénisége, elhivatottsága, hite, Mária-tisztelete. Tőle tanultuk meg, hogy akár milyen baj ér, vagy akármilyen gödörben van az életünk, imádkozzunk, bízzunk a jó Istenben Máriában, mert ők mellettünk, velünk vannak. Sokunk életében volt olyan esemény, tragédia, mit az ő tanítása nélkül nem tudtunk volna átvészelni. Tőle tanultuk meg a kitartást, az elhivatottságot. Az ő élete volt az élő példa, hogy akármilyen fenyegetettség mellett is ki kell tartani a hitünk mellett. Abban az időben bizony sokunkat megkörnyékeztek, megfenyegettek, megfélemlítettek a hit miatt. De hál' Istennek azok az idők elmúltak.

Az Ő segítségével, lelkesedésével az egyszerű falusi gyerek előtt is kinyílt a világ. Minden évben szervezett valamilyen külföldi utat. Azokban az időkben (80-as évek) még nem olyan egyszerűen lehetett külföldre utazni, de Ő mindent meg tudott oldani. A külföldi utakon kívül eljuttatta a gyerekeket az Operában, a Szegedi Szabadtéri Játékokra, de bemutatta szülőfaluját is. A hazai búcsújáró helyek legtöbbjére is eljutottunk vele, mindenhol Mária dicséretét hirdetve.

A parókia állandóan nyitva volt mindenki számára, de különösen a gyerekek zsivajától volt hangos. Lehetett játszani, hegedű szót hallani, de a hittel kapcsolatos kérdések is mindig előtérben voltak. Mindene a gyerekek és Mária volt.

Adjon a jó Isten sok ilyen lelkiatyát, aki szívvel-lélekkel Isten szolgája, adjon neki örök nyugodalmat, s odaátról vigyázzon ránk.

Vinczéné Percze Gizella

OSZTÁLYTALÁLKOZÓ

A Rimóci Általános Iskola 1975-ben végzett tanulói 2015. október 10-én tartották 40 éves osztálytalálkozójukat. Ahhoz, hogy egy ilyen találkozó létrejöjjön nem kevés szervezőmunkát, telefonálást, közös beszélgetést, egyeztetést kell lebonyolítani.

Mi ahhoz a korosztályhoz tartozunk, amely még a „szocializmusban" járta ki az általánost. Összesen 36-an végeztünk, 25 lány és 11 fiú. Hála Istennek minden ötödik évben sikerült „összehozni" az osztálytalálkozót, az idén a negyvenediket. Többen közülünk el sem akarták hinni, hogy már így „elszaladt az idő".

Rövid köszöntő után, mécses gyújtásával emlékeztünk azokra a társakra, tanárokra akik már nem lehetnek közöttünk. Ezután egy pohár finom pezsgővel köszöntöttük egymást és virágcsokorral, Virág Vincéné, Marika nénit, aki egyedül képviselte a tanári kart. A vacsora kezdetéig mindenki beszámolt életének elmúlt időszakáról, majd a finom vacsora után kötetlen beszélgetések kezdődtek több kiscsoportban. Előkerültek a régi élmények, a csínytevések, de minden történetből érződött, hogy mindenki, őszintén szívesen emlékezik az együtt töltött nyolc esztendőre, tanáraira és egymásra.

Kis idő múlva a bátrabbak már a táncot ropták, mások pedig megkóstolták a finomabbnál-finomabb süteményeket vagy a különleges pálinkákat is. Így aztán nagyon gyorsan elrepült az este, hiszen jó emberek között repülnek a percek. Alig hogy megérkeztünk máris búcsúzkodni kellett, olyan gondolatokkal, hogy nem biztos, hogy várni kell öt évig az újabb találkozóval, mivel mindenki jól érezte magát. Természetesen csoportkép is készült, megörökítve a 40 éves osztálytalálkozó résztvevőit.

Végül egy néhány fős „kemény mag" még belehúzott a mulatásba, de mivel minden jónak vége lesz egyszer így véget vettünk a zenének és élményekkel telve érkeztünk haza. Köszönjük mindenkinek a szeretetteljes együttlétet. Hamarosan találkozunk!

Beszkid János

Lelkigyakorlat férfiaknak Nógrád megye legdélebbi településén Kállón

Már 2013-ban is jártunk Kállón férfiaknak szervezett lelkigyakorlaton. Akkor Jelenits István piarista szerzetes atya, egyetemi tanár volt a vezető, most Beer Miklós váci megyés püspök atya osztotta meg gondolatait a férfiakkal.

Pénteken délután kezdődött összejövetelen húsz férfiember gyűlt össze a Szent Kristóf vendégházban. Babos Csongor és Bartos Katiházigazdáink- fogadták az érkezőket. Hatan jöttek a Szeged melletti Zákányszékről, négyen képviseltük Rimócot, a többiek a váci férfiszövetség tagjai, több településről érkeztek.

A püspök atya a hegyi beszédre alapozta előadás sorozatát, melynek első részét szentmise, majd vacsora zárta. Vacsora után még egy lelkigyakorlatos rész következett, immár késő estébe nyúlóan. A második részben már napjaink vallási és világi történései, problémái is szóba kerültek. Egyes kérdésekben pedig komoly viták is kialakultak.

A szombat reggel szentmisével kezdődött- ahol ketten ministráltunk ismajd a reggeli után folytatódott a szentírás magyarázata, sok-sok érdekes és hasznos tapasztalattal, tanáccsal. Ebéd előtt együtt néztük meg a vendégházhoz tartozó parkot ahol van kötélpálya, homokozó, kilátó, íjászatra alkalmas vár szalmabálákból, és még sok minden más is.

A vendégház másik részében régi használati tárgyak gyűjteménye látható. Ebéd után ismét nekigyürköztünk - s mivel érdekes volt nem unatkoztunk - az utolsó résznek.

Délután három óra körül hálaadó imával zárult a kállói lelkigyakorlat férfiaknak. Azért a közös fényképről sem feledkeztünk meg. Jövőre április utolsó hétvégéjén Rimócra invitáltuk a férfitársakat a következő közös lelkigyakorlatra. A négy férfiember, akik a Szent József Katolikus Férfiszövetség tagjaiként képviselték településünket ***Koczka Csaba, Percze Béla, Tóth Róbert*** *és* ***Beszkid János.***

Rimóci Ifjúsági Egyesület hírei

Október hónapban több említésre méltó esemény is történt az Egyesület életében. A kulturális közfoglalkoztatásnak köszönhetően persze folyamatos a 147-es kamra nyitva tartása, ahová most is bátorítok mindenkit, nézzenek be, ha teketik. Az Északi Támpont Szolgálat és az ALDI közös pályázatának köszönhetően azonban idén lehetőségünk adódott az Egyesület aktívabb fiataljait megjutalmazni. Az október 23.-i megemlékezés utáni díjazások alkalmát választottuk ki ennek időpontjául. Az idei programjaink, eseményeink alkalmával egy táblázatban lett rögzítve, hogy melyik tag vett részt rajtuk. Minden tag egy-egy piros pontot kapott minden ilyen alkalommal, így mostanra kialakult egy sorrend. A 15 legtöbb pontot gyűjtő tag egy kiránduláson vehet részt, amit december 5-én fogunk megtartani, és majd arról is beszámolunk az újságban. Az első öt fő azonban ennél többet is kap idén, egy-egy okos órával gazdagodnak az aktív és önkéntes segítségükért. A 23-i eseményen egy oklevéllel lett megköszönve munkájuk, az órát egy későbbi időpontban adjuk át.

Másnap, október 24.-én Ipolytarnócon, az Ősmaradványoknál szerveztek darts-versenyt, amire az Egyesületből hárman utaztunk el. Délelőtt csoportbontásban zajlott a verseny, Vincze Zsolt és Csapó András is győztesként jutott tovább a saját csoportjából. Az egyenes kieséses szakaszban végül Csapó András a 4. helyet, Bablena Ferenc pedig az 1. helyet szerezte meg. Jó hangulatú kis verseny volt, aminek végeztével a rackafőzőverseny egyik produktumát, egy racka-gulyást tálaltak fel nekünk, amit jóízűen fogyasztottunk. ***Bablena Feri***

Az Egyesület idei öt legaktívabb tagja: Laczkó Péter, Bablena Ferenc, Vincze Zsolt, Szoldaticsné Tállai Tímea, Bablena Piroska

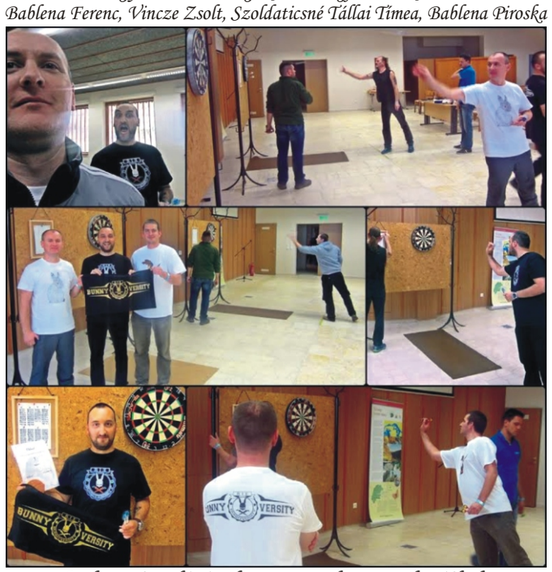

Ipolytarnócon kicsi volt a verseny, de nagy volt a jókedv

Újabb kitüntetés a Polgárőrségnél!

Nemzeti ünnepünk, október 23-a alkalmából kitüntetés átadással egybekötött ünnepséget rendezetett október 16-án, Budapesten a HM Kulturális Központ Stefánia Palotában az Országos Polgárőr Szövetség.

A megjelenteket – **Csampa Zsoltot**, a Belügyminisztérium helyettes államtitkárát, **dr. Takács Tibor** r. vezérőrnagyot, az Országos Rendőr-főkapitányság bűnügyi főigazgatóját, **Tóth Tamás** bv. dandártábornokot, a Büntetés-végrehajtás országos parancsnok-helyettesét, **dr. Góra Zoltán** tű. dandártábornokot, a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság helyettes vezetőjét, **dr. Hatala Józsefet**, a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács elnökét, **dr. Minya Mihály** pű. dandártábornokot, a NAV főigazgatóját, **Szombat Tamást**, az Aegon Biztosító vezérigazgató-helyettesét, **dr. Samu Istvánt**, az MLSZ biztonsági igazgatóját, **Tarcali Gábort** az Országos Növény-orvosi Kamara elnökét és a társszervek képviselőit, az ünnepség résztvevőit – **Novodomszky Éva**, az ünnepség narrátora köszöntötte.

Ünnepi beszédet mondott **Csampa Zsolt** helyettes államtitkár, aki bevezetésként emlékezett és emlékeztetett szabadságharcos elődeinkre, az 56-os hősökre, s hozzájuk hasonlította a ma polgárőreit, akik mind a katasztrófahelyzetekben – rendkívüli időjárás, vörös iszap, árvíz –, mind napjainkban, a migrációs helyzetben erejükön felül teljesítenek. Nem véletlenül lett Hungaricum a Polgárőrség, amelynek minden tagja elismerést érdemel. Magyarország Kormánya stratégiai partnerként tekint a polgárőrökre, ezért is alkotta meg a Polgárőrségről szóló Törvényt, majd módosította azt a közelmúltban azzal, hogy létrehozta az Ifjú Polgárőr intézményét. Arról már nem is beszélve: évente több mint egy milliárd forinttal támogatja a Belügyminisztériumon keresztül a polgárőröket, emellett az idén 439 új gépkocsit juttatott pályázati úton a polgárőr egyesületeknek.

Az ünnepi beszédeket követően **Csampa Zsolt**, helyettes államtitkár, **dr. Túrós András**, az OPSZ elnöke és dr. Takács Tibor r. vezérőrnagy adta át a kitüntetéseket, elismeréseket az ország minden területén tevékenykedő polgárőr egyesületek és kimagasló teljesítményt nyújtó polgárőrök számára.

Az Országos Polgárőr Szövetség Elnöksége a polgárőrséggel végzett kiemelkedő együttműködése elismeréseként az *„Év Polgárőr Pedagógusa”* kitüntetésben részesítette, Nógrád megyéből egyedüliként, Varga Bálintot, a Rimóc Polgárőr Egyesület tagját. Ezúton is gratulálunk Varga Bálintnak és a Rimóc Polgárőr Egyesületnek a kitüntetéshez! További munkájához erőt, egészséget és eseménytelen szolgálatellátást kívánunk! *Forrás: http://www.opsz.hu/kiemelt-hirek/elismeresek-nemzeti-unnepunk-alkalmabol-fotok*

BVÁ

„Rimóc község jó tanulói”

A hagyományokhoz híven Rimóc Község Önkormányzatának képviselő-testülete az idén is pályázatot hirdetett a 2014/2015-ös tanévben jó tanulmányi eredményt elért, közép- és felsőfokú tanintézményben nappali tagozaton tanuló diákok támogatására. ***Pályázni a középfokú tanintézményben elért 4,2, míg felsőfokú tanintézményben a 4,0 vagy annál jobb tanulmányi eredménnyel lehetett. Az önkormányzat díjazza továbbá azokat a diákokat is, akik országos tanulmányi versenyen az első tíz helyezés valamelyikét nyerik el.***

A pályázat nyerteseit 2015. október 23-án a dr. Manga János Közösségi Házban egy kis műsorral köszöntötték a helyi általános iskola diákjai, majd ezt követően Beszkid Andor polgármester és a képviselő-testület tagjai a megjelent díjazottaknak átadták a *„Rimóc Község Jó Tanulója”* elismerő oklevelet, a hozzá járó szál virágot, a névre szóló gravírozott tollat, a könyvutalványt és az egyszeri pénzbeli támogatást. Összesen 12 fő középiskolás diákot és 5 fő főiskolás hallgatót jutalmazott így az önkormányzat. A polgármester külön örömét fejezte ki akkor, amikor egy családból két testvért is a jó tanulók között köszönthetett.

Üzenet egykori iskolámnak és kis falumnak

Üzenetem tárgya egy nosztalgiázó tanító hálája. Emlékszem rég, mikor még kisdiákként sokat-sokat tanultam és kérdőn néztem: Minek ez az egész nekem? Erre jött a felelet: *„Tanulj tinó ökör lesz belőled”*.

Az évek teltek, a tudás a fejemben figyelget és most már értem én mire is volt jó a sok - akkor még elvesztegetettnek hitt - tanulással töltött perc. A tudás nem csak felesleges szóbeszéd és magolni való. Az élet megtanítja, mi felesleges és mi az, ami felhasználni való. Számomra az élet nagy feladatot rendelt, hogy a diákok-nak megmutassam a tudás igen nagy kincseket rejt.

„Én iskolám, köszönöm most neked,
Hogy az eljött élet-csaták között
Volt mindig hozzám víg üzeneted.”

Ady Endre után az én üzenetem ez neked kedves iskolám:

Kedves iskolám köszönöm most neked, hogy helyem a világban segítettél eldöntenem. A sok tanító, buzdító tanári szó, meghozta a gyümölcsét, így a sok munka nem volt hiábavaló.

Kérem a tanítóimat és taná-raimat, akik még a pályán vannak, le-gyen nekik hálám erőt adó falat. Munkájukat sokáig egészségben végezzék és ezeket a perceket soha el ne feledjék.

Kedves kis falum! Mikor a baráti társaságomban arról beszéltem, hogy milyen támogató mindenki, a száját mindenki ámulásra tátotta ki. Meséltem nekik azt a sok csodát, amelyet egy maroknyi ember akarata fogott át. Főleg, arról sokat faggatnak, hogyan lehet az, hogy a falu a tanuló ifjúságnak ő imigyen adakozhat. A válaszom so-kak számára meglepő, mikor azt mondom a falu szerint a tanuló ifjúság a jövő. Szeretném megköszönni a Képviselő-testületnek, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a cselekedet, hogy lehetővé teszik azt a csodát, hogy a nagyvilág minden rimóci fiatal számára tárva-nyitva áll.

Üzenetem zárásában szeretném megköszönni a családomnak, hogy engem az utamon végig támogattak. Mindenkinek sok jót és örömet, a diákoknak sok-sok tanulást és tanulni való kedvet. Kívánom nekik, hogy sok év múlva ők is büszkén ott álljanak és köszönetre, hálára szót ne sajnáljanak.

Jusztin Katalin

Álló sor balról-jobbra: ***Dax Dániel, Kelemen Gergő, Szoldatics Milán Tibor, Szoldatics Dávid Károly, Kőműves Tamás, Szép Máté, Jusztin Roland, Percze Kristóf.***
Ülő sor balról-jobbra: ***Virág Jenifer, Vanya Bernadett, Hadzsi Enikő, Erdélyi Anita, Vizoviczki Lolita, Pálmány Melinda.***
A képről hiányoznak ***Dax József, Jusztin Katalin, Kőműves Anikó*** *tanulók, akik nem tudtak jelen lenni a rendezvényen.*

NYULACSKA HÍREK

„Elmúlt nyár, itt az ősz, kampósbottal jár a csősz”

Az ősz a lombszíneződés, lombhullás és az érett gyümölcsök időszaka. Az időjárásban jelentős változást tapasztalhatunk, mely a természetben fenntartja az örökös körforgást.
Az őszi időszak a betakarítás, a begyűjtés, a gyűjtögetés hónapjai, hiszen készülünk a téli napokra.
Az óvodai tevékenységeink kijelölése és szervezése során felhasználjuk azokat a szokásokat, jeles napokat, melyek a régmúltban és napjainkban is a természethez és az emberhez kapcsolódnak.

A Mihály-nap a népi hagyomány szerint gazdasági évforduló volt. Közismert pásztorünnep, a nagy vásárok ideje. Ekkor hajtják az állatokat a legelőről az istállóba. Kirándulásunkat erre az időszakra terveztük, azért, hogy a gyermekek természetes élethelyükön megfigyelhessék, tapasztalatokat gyűjthessenek a bárányokkal kapcsolatban. Gondozásukról, életmódjukról, etetésükről tovább gyarapítottuk ismereteiket. Beszélgetéseink kiterjedtek a juhászok, csikósok, gulyások, kondások mesterségére. A régi hagyományokat szokásokat megismerve tovább bővítve ismeretüket, tudásukat, amit később az óvodában hasznosítottunk. Csoportosítottuk a játékállatokat, elkészítettük azok lakhelyét, és utánoztuk az állatok hangját. Az állatokról szóltak a mesék, versek, mondókák.

Őszünnep- ütemterv keretében az ősz kincsei közül kiemelten foglalkoztunk a tökkel, gesztenyével, kukoricával, dióval. Az óvoda udvarán két diófa is található, melyeknek termését folyamatosan gyűjtöttük, fogyasztottuk. A gesztenyegyűjtés a közeli parkban történt. Kukoricát és tököt az óvoda dolgozói biztosítottak. Az alapanyagok összegyűjtése után töklámpást faragtunk, melynek hangulatos fénye a délutáni nyugodt pihenést biztosította. A gyerekek tökmagot válogattak, festettek, majd szárításuk után az ábrázoló tevékenységekhez használtuk fel. Népszerű volt a kukoricamorzsolási verseny, melynek elemeit (kukoricaszemek, kukoricacső) a későbbi foglalkozásokon használjuk fel, a többi megmaradt terméssel együtt. A gesztenye és a dió jó alapot szolgált a ritmikus soralkotásokhoz, válogatásokhoz, mérésekhez, és számlálásokhoz. Az ünnep kiemelkedő eseménye volt, amikor az óvoda udvarán felállított Tökembert körbetáncoltuk. A tánclépésekhez, táncmozdulatokhoz ismert népdalok feldolgozása adta a ritmust.

A Szivárványhét megrendezése mindig az őszi időszakra esik, hiszen a falevelek varázslatos színei aktuálissá teszik a témaválasztást. Csoportonként egy-egy színt helyezünk előtérbe, az ideiek: barna, zöld,sárga. A kiválasztott színbe öltöztetjük a csoportszobákat, a gyerekek otthonról hozott kedvenc játékuk és öltözetük is ezt a színt jeleníti meg. A foglalkozásokanyagának kiválasztásánál figyeltünk arra, hogy a színek hangsúlyosan mindig jelen legyenek. A csoportok különféle finomságokkalátták vendégül óvodás társaikat. A szülők részére barkácsdélutánt szerveztünk, ahol gyermekükkel együtt átélhették az alkotás és játék örömeit.

Molnár Lászlóné

Közös tánccal köszöntöttük az Őszünnepet

A kirándulás a gyerekek számára mindig nagy élmény

A szülők szívesen fogadták a meghívásunkat a barkácsdélutánra

A zöld színű csoportszobában a gyerekek és a felnőttek is zöldbe öltöztek

Hírek a Biztos Kezdet „Napraforgó” Gyerekházból

A gyerekházat látogató családok számára az eddigi szolgáltatásokon túl, szeptembertől még több hasznos információval igyekszünk kedveskedni.

- Az elmúlt hónapban vendégünk volt a drámapedagógus. Megtudhattuk tőle, hogyan keltsük fel gyermekünk érdeklődését az esti, általunk felolvasott mese iránt. Mitől válik színessé a babák számára a szülők által elmondott mese, vers, mondóka. Hogyan segíti a hallott, és nem tv-ben látott mese a személyiség fejlődését. Megismertük a hangképzés technikáját, amitől érzelemgazdaggá válik egy általunk elmondott történet. Megtudtuk, szabad-e a gonosz boszorkáról mesélni, milyen félelmei lehetnek egy babának és mivel lehet ezt feloldani.
- A kisgyermeket nevelő családok saját otthont terveznek vásárolni, ezért az otthonteremtési támogatás (CSOK) lehetőségeiről, a helyi lakások értékéről kaptak tájékoztatást a jelenlévők.
- A védőnő a gyerekházban elvégezhető szűrővizsgálatokat biztosított a szülők számára (vérnyomásmérés, vércukorszint mérés, hallásvizsgálat). A daganatos megbetegedések közül a nők potenciálisan veszélyeztetettek a méhnyakrákot okozó HPV fertőzés szempontjából. A betegség megelőzéséről, helyben kaptak tájékoztatást az édesanyák.
- A csoportos mozgásfejlesztő foglalkozásokon szakember szűrte és javasolt gyakorlat sorokkal segítette a babák fejlődését. Amikor a baba hárít egy mozgásfajtát, szakember segítségére van szüksége és eszközre, ami motiválja őt abban, hogy tovább tudjon fejlődni. Az új mozdulat megtanításának az egészség az ára. A jó időben megkapott támogatás a gyermek egész életét befolyásolja. A gyermek testi növekedésének időszaka az első éveiben kezdődik. A további foglalkozásokon rengeteg olyan ismeretet szerezhet a szülő, amivel fejleszthetik gyermekük erejét, hajlékonyságát és ruganyosságát a gyermekkor meghatározó éveiben. A mozgásfejlesztő tornának a fejlesztő funkciója mellett a legfontosabb célja az örömszerzés. A szülő és gyermeke együttes élményként éli meg a közösen töltött idő minden percét. A mozgásfejlesztés a Pető módszer elemeire épül. Célzottan adagolt mozgás-folyamatok sorozatával hozza létre a funkciójavulást, hogy megelőzzük a másodlagos deformitások kialakulását.
- Befejeződött a *„Legédesebb baba”* versenyünk, melynek eredményét a következő hónapban hozzuk nyilvánosságra.

Novemberben elkezdődik a mikulászsákok varrása, a családok számára ádventi koszorút készítünk, folytatódik a mozgásfejlesztés, foglalkozunk a helyi hagyományainkkal, Márton napján ludas kását készítünk, hogy gazdagok lehessünk. Jogász és dietetikus fog a szülők kérdéseiére választ adni.
Sok szeretettel várunk minden kedves szülőt és gyermeket a gyerekházba.

Szitáné Mócsány Zsuzsa

Egyébként...

... ezt már rég mag akartam írni: Miért nem akar itt senki semmit? Jó, persze ez általánosítás, nyilván vannak, akik akarnak valamit, olyanok is akadnak, akik több mindent akarnak. Na de ezek az emberek általában nagyon kevesen vannak. Az én tapasztalatom az, hogy azok vannak többségben, akik nem akarnak semmit. Képzeljék el, hogy megkérdezik maguktól, hogy mit szeretnének? Mit akarnak elérni?
És, hogy visszakanyarodjak arra, amiért erre a következtetésre jutottam elmondom, többször kérdeztünk már meg embereket erről. Maradva a kaptafánál, milyen programokon venne részt szívesen, milyen rendezvényre látogatna el?
Elképesztő és elszomorító, hogy erre a kérdésre mennyire NEM KAPTUNK VÁLASZT! Szinte senkitől. És mi a legtöbb ember véleménye a településről? Idézem a legtöbbször először elhangzó véleményt:
"Itt nincs semmi.". Ha saját beszélgetéseimből kellene összeraknom a folytatást, akkor valahogy úgy alakul, hogy:
- ***Mi nincs?***
- *Hát semmi. Nincsenek programok.*
- ***Mi lenne az a program amire elmennél?***
- *Én? Nem tudom. Koncertre, bálba, színházba, ilyesmi.*
- ***Mennyit költenél a belépőre?***
- *Ja! /nevetés/ Semmit.*

...
Kedves olvasók: *Önök mit szeretnének?*
Csak helyből kiindulva volt itt már több koncert is. Falunapon akár... hát mit várnak a hőbörgők, követelőzők, nagy semmitvárók, mikor megkapják, amit akarnak, csak nem mennek oda érte? Hogy lehet úgy végignézni egy akármilyen koncertet, hogy 150 méter elválasztja az embereket a színpadtól. Persze most látom magam előtt azokat, akik hatalmasat érvelnek, hogy a cigányok elfoglalják az első sorokat. Dehogy... az ÜRES sorokat foglalják el. Nekik van kedvük odamenni. A többinek csak fanyalogni van kedve.
Volt több bál. De mit lehet kezdeni egy bállal, ha az emberek nagy része sajnál 500 forintot kiadni érte, így 20-30-an vagyunk egy 100-200 fős teremben? Meg aztán, aki eljön az is vagy táncol, vagy nem. Vagy éjfélkor találják ki egyesek, hogy lenéznek, mások meg tízkor már mennének haza.
Stand-Up show? Megvolt... ki jött el? Ahhoz képest, hogy Balassagyarmaton 2-3000 forint egy belépő itt INGYEN volt, sőt még ajándékot is osztogattunk, tulajdonképpen olyan volt, mintha el se jött volna senki.
Klasszikus zenei koncert? Megvolt... HUSZAN VOLTUNK!
Tudja valaki mennyibe kerül egy ilyen produkció? És, hogy legtöbb (jobb) helyeken ezekért elkérik a belépőt, és abból gazdálkodják ki a dolgot?
Könyvklub? Sőt tudja valaki, mikor van nyitva a könyvtár?
Sportprogram? Bár gondolom, a focimeccset sokan elmennek megnézni, de ezen kívül mennyien mentek el bocsázni, mikor az a csarnokban ingyenesen kipróbálható volt?
Tudják mire való az IKSzT? A helyi közösségek itt valósíthatnák meg programjaikat. Sőt mi még segítünk is ebben. Nem csak a tánccsoportok járhatnak ide próbálni, és nem csak a falugyűlésnek van itt hely. Azért van itt az épület, minden felszerelésével együtt, hogy teret adjon a közösségeknek.
Fiatalok közül ki volt már a 147-es kamrában? (a Coop és a Hajni zöldséges közötti ajtó, a régi-régi kocsma) Ott bulik, versenyek, filmnézések vannak, de simán esti időtöltésre, főleg a téli estéken tökéletesen megfelel. Szóval ki volt már ott?
De érdekel ez valakit? Tudja valaki, hogy mi van ebben a faluban? Van pár ember aki erre a kérdésre elkezdené felsorolni, hogy mik vannak. Kevesebben, de lenne aki már azt is elmondhatja magáról, hogy részt is szokott venni az eseményeken.
De a többség (és ha nem az aki olvassa, akkor kopogjon át a szomszédba és kérdezze meg a szomszédot) annyit mondana: ITT NINCS SEMMI.
Szeretettel várunk mindenkit rendezvényeinken, programjainkon, és az ötleteiket is várjuk: 32/781-045.

Bablena Feri

Herczog Györgyné, volt kolléganő: Kedves Klári Druszám! Emlékszem a boldog tegnapokra , melyet együtt töltöttünk, arra a miljőre amiben dolgoztunk. Te, aki az úttörőmozgalom egyik guruja voltál, mérhetetlen hittel és alázattal tetted a dolgod és annak szellemiségét nekünk is átadtad. Pályám kezdetén több értékes tanáccsal láttál el, melyet köszönök! Arany János szavaival búcsúzom, nyugodj békében! *„Midőn a roncsolt anyagon diadalmas lelked megállt: S megnézve bátran a halált, Hittel, reménnyel gazdagon indult nem földi utakon."*

Árva Etelka, volt tanítvány: Nekem és osztálytársaimnak végigkísérte gyermekkorunkat, 8 évig volt osztályfőnökünk. A mi osztályunk különösen összekovácsolódott az ő szárnyai alatt. Belénk nevelte az összetartozás a közösség fontosságát az ember életében. Nagyon kreatív és találékony ember volt amellett, hogy imádott velünk foglalkozni. Egy példa erre, ami nagyon megmaradt bennem... Annak idején a 70-es években még nem volt mobiltelefon és internet, ő mégis megtalálta a módját, hogyan lehet az egész osztály fél órán belül egy helyen. Kitalálta és megszervezte a riadóláncot. Pontról- pontra megvolt ki-kinek szóljon, és így gyorsan egybegyűlt a csapat. Ez több alkalommal működött is. Kivételes rátermettsége volt a tanításra, egész életét ennek szentelte, nem eredménytelenül. Egy életen át visszük magunkkal, amire tanított minket, nemcsak betűírásra hanem emberségre, szeretetre amit végtelenül sokat tudott adni nekünk. Köszönjük Klári néni! Nyugodjon békében!

Jusztin Józsefné, volt kolléganő:
Elment sokak Klári nénije, sokak Pócsik tanító nénije. Nagyon hihetetlen, hiszen pár hónappal ezelőtt találkoztam vele. A kórházban volt kivizsgáláson s boldogan újságolta, hogy minden rendben van vele, egészséges.
Amióta elköltözött Balassagyarmatra ritkán találkoztunk, de mindig tudtunk róla, mert Csillától érdeklődtünk, hogy mi van vele. Ha mégis sikerült a személyes találkozás az nagyon jó volt, mert feltöltődünk tőle. Mindig pozitívan állt az élethez, mosolyogva mesélt az unokáiról, dédunokáiról, biztató szavakat mondott, ha szomorúak voltunk felvidított.
Maradandó emlékem róla amikor az úttörőcsapat működése idején csapatvezető-helyettese voltam. Szerettem vele együtt dolgozni. A gyerekekkel való foglalkozásról, a szervezésről, a kitartásról, lelkesedésről sokat lehetett tőle tanulni. Én tanultam is.
Nagyon hálás voltam neki, amikor meghívott vasárnapi ebédre, ha a hétvégén nem mentem haza. A családja körében mindig jól éreztem magam. Kár, hogy már csak múlt időben beszélhetünk róla. Hiányozni fogsz Klári, de nem felejtünk!

NOVEMBER 12 - A SZOCIÁLIS MUNKA NAPJA

November 12, a szociális munka világnapja, bár a köztudatban jóval kevésbé ismert, mint a pedagógus nap, vagy a köztisztviselők napja. A szociális munka napja a Szociális Munkások Nemzetközi Szövetsége nevéhez fűződik. A szervezet jelenleg 77 országban rendelkezik tagszervezetekkel köztük Magyarországon is. A Nemzetközi Szövetség 1997-ben jelölte meg november 12-ét a szociális munka napjaként, amely minden évben jó alkalommal szolgál arra, hogy felhívja a közvélemény figyelmét azokra a szociális ágazatban dolgozó emberek munkájára, akik az elesettekért, segítségre támogatásra szorulókért dolgoznak.

A szociális munka egyidős az emberiséggel, hiszen minden közösség gondoskodik az elesettekről, a szegényekről, a betegekről. Még sok évszázadon keresztül az egyházak látták el ezen feladatokat karitatív munkaként, ma jórészt az állam feladata a szociális ellátás biztosítása.

Szociális szakemberekkel a mai világban mindenütt találkozhatunk, képviselőink ott vannak az utcákon, a hajléktalan szállókon, anyaotthonokban, büntetés végrehajtási intézetekben, idős otthonokban, iskolákban, gyermekjóléti intézményekben, kórházakban, hivatalokban, alapszolgáltatási központokban, egyházi szervezeteknél. Szociális szakemberek segítik a gyerekeket, felnőtteket, időseket, segítik a hajléktalanokat, munkanélkülieket, fogyatékkal élőket, pszichiátriai és szenvedélybetegeket, bántalmazottakat, mély szegénységben élőket.

Szociális szakembernek lenni jóval több mint egyfajta munkát végezni: szolgálat a szó legnemesebb értelmében, hivatás amelynek gyakorlói, sajátos tudás birtokában vannak, támogatást nyújtanak, krízishelyzetben hoznak azonnali döntéseket, válságmegoldó technikák és módszerek birtokában segítenek a rászorulókon, a szegénység elleni küzdelemben emberfeletti munkát végeznek az utcai szociális munkások a családsegítő és gyermekjóléti szolgálatok munkatársai.

Salkaházi Sára

Nógrád megye sereghajtó volt a szociális szakemberek munkájának elismerésében. 1997-ben Demus Iván kezdeményezésére a Nógrád Megyei Közgyűlés november 12-ét a szociális munka napjává nyilvánította, és döntött a **Salkaházi Sára** díj átadásáról *(Boldog Salkaházi Sára a Szociális Testvérek Társasága nővére, közel száz magyarországi zsidó megmentője a nyilas uralom idején, vértanú. Boldoggá avatási eljárását a Szociális Testvérek Társasága 1996 végén kezdeményezte, lefolytatását a Szentszék 1997 januárjában engedélyezte. Boldoggá avatási dekrétumát XVI. Benedek pápa 2006. április 28-án írta alá, ünnepélyes kihirdetésére pedig 2006. szeptember 17-én került sor a budapesti Szent István-bazilika előtti téren. Forrás: wikipedia).* A díjat a szociális és gyermekvédelmi területen dolgozó szakemberek, csoportok kaphatják munkájuk méltó el-ismeréseként.

A szociális munka alkalmából szeretném a Rimóci Gondozási Központ gondozónőinek megköszöni a településünkön élő idősekért végzett több évtizedes munkájukat, a jövőben további kitartását, jó egészséget kívánok, kívánom, hogy alázatuk és szeretetük megmaradjon a szociális munka iránt.

Köszönöm a konyha dolgozóinak a szociális étkeztetés terén végzett munkájukat, hogy a gyermek és dolgozói étkeztetés mellett naponta 96 idős ember részére készítenek meleg ebédet az év minden munkanapján. Munkájuk nélkülözhetetlen ahhoz, hogy településünkön megfelelő szociális alapszolgáltatást tudjunk biztosítani.

Végezetül, de nem utolsó sorban szeretném köszönteni a településünkön élő és a szociális ágazatban dolgozó valamennyi kollégánkat munkájukhoz, kitartást és jó égészséget kívánunk.

Bablena Péterné

ISKOLAI HÍREK

Témanap az egészségről

A Rimóci Szent István Általános Iskola tanulói a TÁMOP-3.1.4.C-14 kódszámú "Mire növök fel?" című pályázat megvalósításának keretében 2015 szeptember-október hónapokban több rendezvényen vehettek részt, melyeken a projekt pedagógia módszereivel gazdagíthatták tudásukat.

Mi is az a projektpedagógia? A projekt szót a pedagógiában szűkebb értelemben használjuk, mint a hétköznapi nyelvben. Azokat a tanulásszervezési formákat értjük rajta, amelyek során a tanulók közösen, együttműködve, belső indíttatásból, jellemzően valamilyen gyakorlati természetű, a mindennapi élethez kapcsolódó problémára fókuszálva egy közös produktum, termék létrehozása érdekében dolgoznak. A projektmódszer az Egyesült Államokban született a huszadik század elején a tradicionális iskola kritikájaként. A hagyományos iskolában az ismeretek alkalmazása elválik maguktól az ismeretektől, nem világos, hogy az egyes tantárgyak révén megtanult tudás voltaképpen mire is használható. Ez azonban nem is lehet másként, hiszen a tantervek nem az életből, hanem a tudományok rendszeréből indulnak ki, azaz elszakítják a tudást azoktól a problémáktól, amelyek megoldására hivatott. A projektpedagógiában viszont az elsajátítandó tudásanyag mindig szorosan kapcsolódik valamely megoldandó gyakorlati problémához.

Ezen elvek figyelembevételével rendeztünk tanulóinknak környezetvédelmi és közlekedési ismeretek témanapot, valamint egészségnevelés szakkört az iskolában. Játékos keretek között, a közös problémamegoldás sikerélményére támaszkodva sajátították el a rimóci gyerekek olyan ismereteket, amelyekkel bízunk benne nagyobbsikerrel megállják majd helyüket az életben, legyen az majd a középiskola, vagy a felnőttek világa.

Az minden esetre bizonyos, hogy minden résztvevő vidám órákat töltött ezeken a programokon az iskolában. ***Bárány Árpád***

„Van egy seb, mely sosem gyógyul. Ez a gyász fáj és fáj."

2015. október 23-án az 1956-os eseményekre emlékeztünk. 1956 máig ható példája annak a hősies erőfeszítésnek, amelynek következtében a nemzet újra fel tudott emelkedni, ha csak néhány napra is, de ki tudta vívni szabadságát. Sokan életüket áldozták, többen börtönben szenvedték tettüket.

Tiszteletünket fejeztük ki azok előtt, akik a szabadságért harcoltak. A Rimóci Szent István Általános Iskola nevében Varga Bálint Igazgató Úr, Bárány Árpád Igazgatóhelyettes, és Huszkó Marianna helyezték el az emlékezés koszorúját az 56-os emlékműnél.

Ezután ismét sor került a község jó tanulóinak megjutalmazására.A Rimóci Szent István Általános Iskola ötödik osztályos tanulói kis műsorral köszöntötték a díjazottakat és a megjelenteket. Janikovszky Éva: *Kire ütött ez a gyerek?* című művéből adtak elő egy részletet.

Szereplők:
Bada Melissza Nelli
Bada Róbert
Balázs Lajos
Bangó Melissza
Bangó Mónika Kára
Rácz Szabolcs
Rácz Viola

Huszkó Marianna

József atya: EGYHÁZI HÍREK

Mindenszentek, halottak napja

November 1-jén minden szent közös ünnepe van. Ezen a napon ünnepeljük azokat is, akiket a földön nem avattak szentté, de mégis elmondhatjuk róluk, hogy életszentségük által biztosan kiérdemelték az örök boldogságot. Másnap, halottak napján (november 2.), meghalt hozzátartozóink sírjait látogatjuk meg. Koszorút, virágot viszünk, gyertyát gyújtunk, imádkozunk értük. A emléknap a szentek egységére emlékeztet, és megtanít rá, hogyan mutassuk ki szeretetünket a tisztítóhelyen szenvedő lelkek iránt.

A boldog föltámadás reménye Krisztusban ragyogott föl nékünk. Így, ha meg is szomorít a halál kényszere, az ígért örök élet megvigasztal minket. Mert híveid élete, Urunk, megváltozik, de meg nem szűnik, és amikor halandó testünk enyészetnek indul, lelkünket a mennyben örök otthon várja. *(Római misekönyv)*

CSALÁDBARÁT ORSZÁG PÁLYÁZATOT NYERT EGYHÁZKÖZSÉGÜNK

EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTÉRIUMA

CSALÁDBARÁT ORSZÁG

NEMZETI CSALÁD- ÉS SZOCIÁLPOLITIKAI INTÉZET

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma Család- és Ifjúságügyi Államtitkársága megbízásából a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet „Családbarát Ország 2015” címmel hirdetett pályázatot. A pályázat egyik alcélja ez volt: „**Családbarát Ország az Idősekért, a Nemzedékek Együttműködéséért”. Ezen belül olyan rendezvényekre, programra, kiadványokra, kiállításokra, modell értékű projektekre lehetett pályázni**, amelyek a fiatal korosztályt bevonva valósulnak meg az idősek szabadidős, kulturális és önkéntes programokban való részvételével, s melyek révén a különböző nemzedékek együttes értékteremtő tevékenysége érvényesül. A pályázat célkitűzése az időstársadalom és a fiatalabb nemzedékek minél szélesebb körének együttműködésének támogatása, ezáltal az egymástól különböző okokból eltávolodott generációk közeledésének elősegítése, odafigyelés egymás értékeire (értékességére).

Mindezeket a célokat átgondolva döntött úgy az egyházközség, hogy pályázatot nyújt be a 2015. szeptember 1. és 2016. május 31-ig megvalósítani kívánt programjaira.

A megtervezett programok megvalósítására az egyházközség együttműködési megállapodást kötött Rimóc Község Önkormányzatával, a Rimóci Nyulacska Óvodával, a Rimóci Gondozási Központtal, a Rimóci Roma Nemzetiségi Önkormányzattal, a Rimóci Szent István Általános Iskolával, a Rimóci Kobak Egyesülettel és a Rimóc Községért Alapítvánnyal. A május 31-én „A figyelem alapkövei a szeretet útján - nemzedékek egymásért való tenni akarása Rimócon” című beadott pályázatban 1.420.000 Ft támogatásra nyújtottuk be igényünket. 2015. szeptember 17-én kaptuk meg az értesítést, hogy **a pályázatot a Támogató, 750.000 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesítette**, melyet a rendezvények költségeire és eszközökre tudunk majd fordítani. Jelenleg a támogatási szerződéskötésnél tartunk, melyhez minden szükséges dokumentumot megküldtünk. Köszönjük József atyának és az egyházközség képviselő-testületének, hogy támogatták a pályázat benyújtását és vállalták a szükséges 50.000 Ft önerőt. Külön köszönjük a pályázat benyújtásához biztosított segítséget a felsorolt szervezetek vezetőinek, valamint a pályázati program kidolgozását Bablena Péternénak, Bablena Piroskának, Kaluzsa Mónikának és Koczka Csabánénak. **Szeretettel várunk mindenkit az egyházközség programjaira. A pályázatról, eseményeinkről folyamatosan hírt adunk a Rimóci Újságban is.** Kérjük, hogy segítsék munkánkat azzal, hogy a pályázatból megvalósított eseményeken a jelenléti ív aláírásával igazolják részvételüket. Az egyik programra 2015. október 8-11-ig már sor került, mely a „72 óra kompromisszumok nélkül” címet viselte, de ide tartozott a 2015. október 14-18. közötti Katolikus Shalom Közösség tevékenysége is településünkön. **A következő program 2015. november 28-án, szombaton lesz, amikor - a hagyományokhoz híven - közös adventi koszorúkészítéssel kezdjük az adventi időszakot.**

Vincze Nikolett

Tíz napos tábor levelei

Ahogy azt a szeptemberi Rimóci Újságban ígértük, folytatjuk a rimóci gyermekek 10 napos táborban írt leveleinek leközlését, melyet egy általuk meghatározott, akár fiktív személyhez, lényhez írtak. Íme, négy újabb levél:

„Kedves Tábor! Nagyon tetszik a tábor, jól érzem magam, a kaják is nagyon finomak. Sokat túrázunk szép tájakon. Az egyik túrán találkoztunk egy rókával, amit követően találkoztunk a jégesővel is. A cseppkőbarlangban sok érdekes cseppkőt láttunk. Ha valamelyik nap nem megyünk túrázni, akkor hintázunk, kártyázunk és focizunk. A szobatársak is kedvesek, az „őrangyalosdiba” szép szentképeket és ajándékokat kaptam. Nagyon reménykedem, hogy jövőre is lesz ilyen jó tábor. ***Jelige: róka****” (11 éves kisfiú)*

„Kedves delfin! Nekem nagyon tetszik a tábor. Az első nap cseppkőbarlangokat néztünk meg. Az egyikben majd meg lehetett fagyni. Jók voltak a túrák is. a száláson is jó volt. Amikor a túraverseny volt, az én csapattársaimmal az elsők voltunk, akik odaértek. Nekem nagyon tetszett a tábor és sok barátot is szereztem. ***Jelige: Ez a legjobb táborom az eddigi életemben.****” (9 éves kislány)*

„Kedves Jégeső! Szép cseppkőbarlangokat láthattunk, benne különös formákkal és méretekkel (az 5x3 centiméterestől a 880 tonnásig). Finomat főztek, de mi is segítettünk. Szeretnék jövőre is jönni. (szívesen találkoznék a jégdarabokkal is). ***Jelige: Jég****” (9 éves kisfiú)*

„Kedves Szüleim! Ez a tábor nagyon izgalmas. Nagyon tetszik az őrangyalosdi. Sok-sok nevetés és móka van. Ma van az atyának a születésnapja. Cseppkőbarlangban is voltunk. Nagyon sok barátot szereztem. Örülök, hogy eljöttem. Nagyon tetszik a szobaberendezés. Vannak házimunkák, amiket el kell végezni. Túrázás közben elkezdett esni az eső és valaki csurom vizes lett. ***Jelige: A második cseppkőbarlang tetszett a legjobban****” (9 éves kislány)*

Emlékezzünk Pócsik tanító nénire…

Székely Imréné, volt kolléganő: Megint szegényebb lett a pedagógus társadalom egy kitűnő kollégával. Pócsik Sándorné, Klárika az egyik MESTEREM volt Rimócon. Emberileg és szakmailag is sokat tanulhattam Tőle. Kezdő pedagógus koromban beavatott a tanítás- és nevelés csodálatos rejtelmeibe, szakmai tanácsokkal látott el, és felkarolt, ha arra volt szükségem. Többször táboroztattam Vele gyerekeket, ezek az élmények szintén felejthetetlenek számomra. Nemcsak az iskolában, de a táborokban is "tyúkanyó" módjára járta körbe a gyerekeket. Csak úgy tudott foglalkozni a neveltjeivel, ha azok családi hátterét és problémáit is ismerte. Gyerekeit szerette, tisztelve követelt tőlük. Az életre készítette őket hatalmas szakmai elkötelezettséggel. Soha nem láttam fáradtnak, szomorúnak. Fáradhatatlan volt. Saját gyerekeit is példásan, nagy odafigyeléssel sikeres emberekké nevelte. Klárika nem élt hiába, nagyon sok értéket hagyott hátra gyerekeiben, volt kollégáiban, volt diákjaiban és környezetében mindenhol. Hálásan köszönök Neki mindent, amit Tőle kaptam. Köszönöm, hogy életének része lehettem. Klárika nyugodj békében!

Kiss Jánosné (Percze Márta), volt tanítvány: Klárika tanító néni családlátogatás alkalmával, elsős koromban, az iskolától egész a házunkig, szánkóval hazahúzott./1973/ Máig nem felejtem el.

Zsédely Lajos, volt kolléga: Életemben először 1975 nyarán Hajdúszoboszlón találkoztam vele egy pedagógus üdülés alkalmából, ahol mindketten a párunkkal vettünk részt. Feleségem jól ismerte a házaspárt, hiszen Nógrádszakálban mindketten tanították őt. Csak jót és csak szeretettel tudott róluk véleményt mondani, olyan embereknek írta le őket, akik nagyon szeretik a gyerekeket és nagyon szeretik a hivatásukat. Én egy kicsit tartottam a váratlan találkozástól, mert akkor már eldőlt, hogy én fogom követni Rimócon az igazgatói székben Sanyit és ez éppen konfliktusokat is okozhatott volna. A kölcsönös bemutatkozás után azonban minden fenntartásom, félelmem elmúlt, teljesen lenyűgöztek közvetlen barátságosságukkal, vidámságukkal, jó kedélyükkel. Meggyőződésem, hogy Klárika született tanítónő volt, annak a tanítónő generációnak a tagja, akik az 50-es években 14 éves leányként elsősorban nem azért jelentkeztek a tanítóképző intézetbe, mert ebből akartak megélni (olyan nagyon fényesen sohasem lehetett!), hanem mert kisgyerekekkel akartak foglalkozni, az ő tanításukat, nevelésüket álmodták élethivatásuknak. Veleszületett tehetsége és személyisége alapján akkor is remek tanórákat tudott volna tartani, ha nem készült volna fel azokra lelkiismeretesen és alaposan, de nem élt vissza adottságaival és nem támaszkodott kizárólag csak a rutinra. Kereste és alkalmazta az újabb, még eredményesebb módszertani megoldásokat, mert tisztában volt azzal a felelősséggel és egyúttal azzal a lehetőséggel, amit az ilyen korú gyermekek nevelése a pedagógus kezébe ad! Munkájával sokat nyertek tanítványai és a magyar társadalom, halálával rengeteget vesztett a pedagógus közösség! Mi, feleségemmel szeretettel őrizzük jó emlékezetünkben. Nyugodjék békében!

Árva Csilla, volt tanítvány: Pócsikné az emlékeimben: Balatonszárszóra vonattal mentünk nyári szünetben, nagyon messze, életem első nyaralása 8 évesen, mi kicsik ketten Pócsiknéval egy szobában, zacskóból gyártottunk szatyrot a standra, egész nap hintáztunk a parton… Pócsikné úgy vigyázott ránk, mint a saját gyerekeire. Énekkarba nem tudom, miként kerültem, az mindig tanítás után volt a zongorás teremben, nagyon szerettem, olyan szépen tanított szolmizálni. Minden ünnepségre vele próbáltunk, szavaltunk, daloltunk, tanácsi esküvőkön énekeltünk a násznépnek „megkötöm lovamat szomorú fűzfához, megkötöm szívemet gyenge violámhoz, lovamat eloldom, mikor a nap a fölkel, de tőled violám csak a halál old el…”. Hollókőn filmforgatás, Szirtes Ádám főszereplővel, mi úttörő ruhában énekelünk a sír mellett a temetőben, az volt a jelenetben, hideg volt, tél, kaptunk rumos teát…Pócsiknénak adtak egy hangvillát a filmesek, de nem volt rá szüksége, együtt nevettünk. Egyszer Pócsiknéval mentünk ketten a buszon Szandára rajz és bábkészítő versenyre. Ott én első lettem, megyei verseny volt, a megye összes iskolájából voltak ott versenyzők, a díjkiosztón, mikor a nevemet mondták, meg is lepődtem, mert csak egy feketeruhás boszit csináltam fakanálból, nekem egyszerűnek tűnt, büszke volt rám. Ráróspusztai úttörőtábor, éjszakai riadó, nyomkövetés az erdőben, esztergomi hajókirándulás, számháborúk a Csattogóban, tábortűz a hegy tetején, ezekre mindenhova ő jött velünk, nagyon tudta mi kell a gyerekeknek. Sokat tudott, tájékozott széles tudású asszony volt, bármit kérdeztünk, nem kerülte ki a választ, addig magyarázta, amíg meg nem értettük, végtelen türelme volt hozzánk, igazi tanító volt az életre tanított. Szerencsések vagyunk mi régi rimóci gyerekek, hogy volt nekünk egy ilyen tanítónk. Nyugodjon békében az égi iskolában!

Beszkid János, volt tanítvány: Amikor öt évvel ezelőtt részt vett a 35 éves osztálytalálkozónkon megkérdeztem, hogy van, hogy érzi magát, azt válaszolta *„Tudod Jancsi nagyon jól.”* S tette ezt olyan lendülettel, energiával, mint 35 évvel azelőtt. *„Meg aztán mindig velem van a hű szolgám is”* tette hozzá a botjára mutatva.

Emlékszem rá úttörőnyakkendőben énekkart vezetni, emlékszem jellegzetesen fogalmazott, mindig kerek mondataira, emlékszem határozott precizitására és mindig választékos, nőies öltözködésére. Nehéz lenne megmondani, hogy hány rimóci gyereket tanított, oktatott, nevelt hosszú-hosszú éveken keresztül a Pócsik tanító néni, mindenki tanító nénije.

Nyugodjon békében! Végezetül álljon itt a 35 éves találkozón saját kezével írt üzenete:

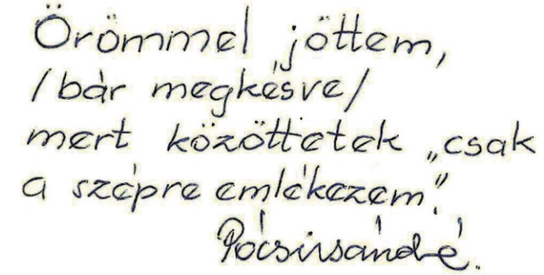

Virág Vincéné, volt kolléganő: Búcsúzunk… Október 9-én egy hosszú, évekig tartó szolgálat és barátság ért véget azzal a szomorú hírrel, hogy meghalt Pócsik Sándorné, Klárika tanító néni. Rá emlékezve ezután úgy kezdődnek a történetek Héhalomban, Nógrádszakálban, de főként nálunk Rimócon, hogy *„…Volt egyszer egy nagytudású, gyermekszerető, melegszívű, szép énekhangú tanító néni.”* Városból, Kiskunfélegyházáról jött el a nógrádi faluba, hogy tanítsa a gyerekeknek az olvasás, írás, számolás tudományát. A felsős lányokat kézimunkázni, kötni tanította. Jó érzékkel szervezte az úttörő-táborozásokat, kirándulásokat, túrákat. Közéleti ember volt, szolgálta a falut. Munkája elismeréseként 1996-ban az elsők között jutalmazta a rimóci önkormányzat a „Rimóc Községért” kitüntetéssel. Szívvel-lélekkel pedagógus volt. Nyugdíjas korára szép, összetartó család vette körül, benne unokákkal, dédunokákkal. Velük osztozunk az édesanya elvesztéséért érzett fájdalmukban. Klárika emlékét mi is megőrizzük. Bennem ezek az emlékek maradtak a sok-sok közül:

- Az a szeretet, amivel támogatta az igazgató férjét a munkájában, és ahogyan később is segítette őt.
- Azt a természetéből jövő adottságát csodáltam, ahogyan optimizmusával felülemelkedett a napi gondokon.
- Szerettem és szerettük hallgatni, ahogyan énekelt a széphangú Zitával nép- és más dalokat is.
- Jó kolléga volt, tudtunk vele „egy húron pendülni”, nevelési gondokban is megtaláltuk az összhangot.
- Ha évfordulós osztálytalálkozókra jött, úgy beszélgettünk mindenről, mintha csak tegnap váltunk volna el. A falu eseményeit naprakészen ismerte.

Lehetne a sort még folytatni sokáig… A fájó emlékek lezárására még annyit: Nem felejtünk el!

Nyugodjál békében Klárika!

PEDAGÓGUSAINK VIII. - Pócsik Sándorné munkássága

A „Pedagógusaink” című rovatunk célja, hogy minél több, Rimócon tanító pedagógus szemével láthassuk, milyen is volt korábban községünkben tanítani. Az elmúlt hónapban megkerestem telefonon **Pócsik Sándorné, Klári tanító nénit**, aki örömmel fogadta a felkérést, de betegségére tekintettel egy kis időt kért. Mondta, hogy jelenleg orvoshoz jár, de ezt biztosan tudják a rimóciak, hiszen mindenhol velük találkozik. Elmondta, hogy Jusztin Józsefné, Erzsike néni írását olvasta a napokban, melyet Csilla lánya vitt el neki. Időt kért a cikkhez, én pedig megígértem, hogy ha jobban lesz, visszatérünk rá. A beszélgetés végén még hozzáfűzte: *„Üdvözlöm az otthoniakat!”* Akkor még nem tudtam, hogy utoljára hallottam őt, hogy az ő tollából már nem elevenednek meg a rimóci tanító évek…

Pócsik Sándorné, Klári néni szíve 2015. október 9-én dobbant utoljára. A 78 éves nyugalmazott tanítónőt 2015. október 29-én búcsúztatták a balassagyarmati katolikus temetőben, ahol sok rimóci volt tanítvány, ismerős és kolléga is lerótta tiszteletét. Rimóc Község Önkormányzata Pócsik tanító nénit saját halottjának tekinti, így őt községünk nevében Beszkid Andor polgármester búcsúztatta el. Köszönjük mindazoknak, akik utolsó útjára elkísérték és osztoztak a család, illetve Rimóc község lakóinak gyászában.

A Rimóci Újságban olvastam egyszer Klári néni írását, így előkerestem, hogy felidézzem… Szavai ma is megfontolandók és aktuálisak, ezért közreadjuk, hogy felelevenítsük. Klári néni több mint 3 évtizedet tanított településünkön, erős szálak kötötték őt Rimóchoz, munkásságát a képviselő-testület 1996-ban Rimóc Községért Díjjal is elismerte. Végül megkértem volt kollégáit, tanítványait, emlékezzünk rá közösen. Fogadják szeretettel Klári néni írását és az őt felidéző, emlékező sorokat!

Vincze Nikolett

„Gyakran kérdezik tőlem, vajon hány gyermeket tanítottam pályám során? Sohasem számoltam. Az azonban bizonyos, hogy bárhová megyek a faluban, mindig találkozom olyan felnőttekkel, kiket megpillantva azonnal felelevenedik bennem egy gyermekarc, egy kicsi gyereké, aki az első lépéseket teszi a tudományok útvesztőjében.

Régen történt. Három évtizede is elmúlt, hogy családommal Rimócra költöztünk. Az utcák még sárosak voltak, a házak sem épültek olyan tágasra, mint ma, autók sem szennyezték a levegőt ilyen nagy számban. Az emberek azonban meleg szívvel fogadtak bennünket, így hamarosan otthonunknak érezhettük ezt a falut.

Rokonainktól távol éltünk itt, mégsem voltunk egyedül. Nem telt el nap, hogy ne jött volna hozzánk valaki ügyes-bajos gondjaival, problémáival tanácsot kérni, vagy épp segítséget felajánlani. Mint mondtam, mindez régen történt.

Amikor az ifjúság még nem vágyott el, maradni akart. Amikor a hét minden napjára jutott olyan program, amin érdemes volt részt venni. Aki nem akart horgolni vagy kötni, az énekelhetett a fiatalokból álló kórusban, de akinek ez sem tetszett, tanulhatott táncolni vagy zongorázni. S ha ez kevés volt, sportolhatott is: röplabda, kézilabda, futball kínáltak kikapcsolódást a mozogni vágyóknak. Voltak, akik a színjátszó körben tették próbára színészi képességeiket. Megint mások könyvtárban töltötték esténként szabadidejüket.

Pezsgett az élet hajdanán. Alig akadt ember, aki ne akart volna tenni valamit azért, hogy a falu élete szebb, jobb legyen, s hogy idegenben is megismerjék ezt a hegyek koszorúzta nógrádi falucskát.

Azóta eltelt 31 év. Az utcák szélesebbek, rég nem terít rajtuk foltot a sár. A házak tágasabbak, az autók sora beláthatatlan kígyót rajzol a templom előtt vasárnaponként.

A falu nevét már messze is ismerik, sokan, sokat tettek azért, hogy ez a név, Rimóc, ismerősen csengjen távoli füleknek is. De az élet mintha fakóbb lenne. Mintha kevesebb szív dobogna, amely még magáénak érzi a környező hegyeket, völgyeket, a rét füvét, a kertek fáit. Mintha elpattant volna valahol valami. Az emberek kevesebbet törődnek egymással, s így végső soron önmagukkal is.

31 év nem múlik el nyomtalanul. Minden, ami egy ember életében fontos lehet, ehhez a faluhoz köt. Itt éltem át tanítói pályám legszebb éveit, s itt nőttek fel gyermekeim. Én ugyan nem itt születtem, s lányaim is már több évesek voltak ideköltözésünk idején, mégis úgy gondolom, ez a falu szűkebb hazájuk.

Hisz a gyermekkor élményei egész életünkben hatnak ránk. Táplálkozunk a szép emlékekből, okulunk a keservesekből, s ha védelemre szorulunk, a gyermekkor porosodó emlékei közt mindig támaszra találunk. A bölcső körülölel. Nemcsak szó szerint, a szendergő csecsemőt, de körülölel a bölcsőként védő szülőföld is, mely gyökér, kapaszkodó lehet egész életünk során.

1996. novemberében Balassagyarmatra költöztem, de Rimócra mindig úgy fogok gondolni, mint gyermekeim szülőföldjére, amely bármikor visszavár, s bízom benne: nem felejt. *Pócsik Sándorné”*

(Rimóci Újság, 1997.január 31. 3. oldal)

NE FELEDD!

Fiam, ha majd megnősz az idő szárnyon jár
S híres orvos leszel, Kossuth-díjas tanár,
Az egész országban ismerik a neved,
Eszedbe jut-e, hogy kinek köszönheted?

Mérnök leszel majd, vagy munkás élenjáró
Bányász, agronómus, tudós, feltaláló,
Alkotó munkában telik minden óra,
Gondolsz-e a régi, öreg tanítódra?

Aki legelőször megfogta a kezed
És megtanította leírni a neved,
Aki betűidet szép kerekre szabta,
Nemcsak a tudását, a szívét is adta!

Tőle tanultad meg szeretni a hazát,
Dalolni a béke és szabadság dalát,
Ő véste szívedbe Petőfi nagy nevét,
Kossuth Lajosét és Rákóczi Ferencét.

Tőle tanultad meg, hogy testvér az ember,
Beszéljen francia vagy kínai nyelven.
És, hogy életünknek legnagyobb értéke
Az alkotó munka, szabadság, s a béke.

A hangja csengését, simogató kezét,
Jóra intő szavát, meleg tekintetét
Ne felejtsd el fiam! Ne feledd soha őt!
Becsüld meg és tiszteld a magyar nevelőt!

Búcsúzóul: a Pócsik tanítónéni

(Rimóci Újság, 1997.január 31.)

Evangelizációs hét Rimócon

Október 14 és 18. között a Katolikus Shalom Közösség budapesti missziójából néhányan Rimócra látogattunk, hogy ott egy evangelizációs hetet tartsunk. Ez nagyon izgalmas feladat volt, hiszen Magyarországon még soha nem volt ehhez hasonló. Meglátogattunk időseket, iskolásokat, óvodásokat és családokat is. De menjünk inkább szépen sorjában!

Jártunk iskolákban Nógrádsipeken és Rimócon, alsósoknak és felsősöknek is tartottunk hittanórákat. Az órák végén imádkoztunk velük, ami különösen jó élmény volt. Talán nem tudtunk mindannyiukban nagyon mély nyomot hagyni, de biztosan sikerült elültetnünk bennük apró magokat. Egy délelőtt elmentünk a rimóci óvodába is. Itt a gyerekekkel „Noé bárkájásat” játszottunk, elmeséltük nekik ezt a bibliai történetet, miközben közösen énekeltünk és táncoltunk. Látogattunk még meg időseket és családokat is a faluban. Ilyenkor nagyon jó dolgunk volt, nagyon elkényeztettek minket. Sokat beszélgettünk a háziakkal, egészen mély, személyes témákról is. Hihetetlen volt az, ahogy az életükbe beengedtek minket.

Szombaton az Ipolymenti Nagyboldogasszony Közösség szervezésében ifjúsági találkozó volt Rimócon. Ebben segítettünk mi is. Körülbelül 85 fiatal vett részt rajta a környékről. Délelőtt volt egy közös ima, tanítás, majd utána egy kis beszélgetés a hallottakról. Délután a mi zenekarunk adott egy egyórás koncertet a táncosaink közreműködésével. A program zárásaként szentmise volt, este pedig közös szentségimádás.

A terv az, hogy ezeknek a fiataloknak saját kis közösség, imacsoport alakuljon ki. Ezt majd az „ipolymentés” közösség fogja megszervezi. Imádkozzunk értük! Reméljük sikerül!

Vasárnap délelőtt egy páran a rimóci atyával elmentünk a balassagyarmati kórház reggeli miséjére. Itt meséltünk egy keveset a közösségünkről, magunkról, és az eltöltött pár napunkról. Ezután volt egy mise Rimócon, majd egy nagy, közös búcsúebéd, és aztán már indultunk is haza.

Számomra nagyon érdekes tapasztalat volt ez a pár nap. Megláttam azt, hogy milyen nagy szükség van arra, hogy azt, amit tudunk, érzünk és megtapasztaltunk Istenről, azt továbbadjuk másoknak is, mert ez nagy segítség az embereknek. És tovább kell adnunk a békénket és örömünket, amit Istentől kapunk, egy szóval: mindent! Ezt éreztem a legerősebben ebben a pár napban, főleg a családoknál. Tényleg sokat jelentett nekik az, hogy valaki ott van, figyel rájuk, beszélget velük és imádkozik is értük. Isten mindig oda küldd, ahol valamit tenni tudunk a másikért! Azt hiszem ez volt nekem a tanulsága ezeknek a napoknak: nem tudok rossz helyen lenni, rossz időben, mert bármilyen állapotban legyek is, Isten segítségével, ha csak egy keveset is, de mindig tudok a többi embernek adni valamit, és ez által gyógyulok én is! *Sirák Bori*

Ifjúsági Találkozó Rimócon Cél a boldogság!

Reggel megkönnyebbülten ébredtem a plébánián. Előző este belázasodtam, s reméltem, az éjszaka és a meleg kiöli belőlem a vírusos-kimerüléses betegséget. Csakugyan, nem rázott már a hideg. Gyengébbnek éreztem magam, mint általában szoktam, de legalább lázam nem volt. Tudtam: nagy nap a mai. Józsi atya, a polgármester úr, a hitoktatók, és sok munkatárs is erre a napra készült. Nem beszélve a Shalom Közösségről, akikkel együtt vágtunk bele a közös projektbe, az október 17-i rimóci ifjúsági találkozóba.

Hamarosan lesétáltunk a közösségi házhoz, ahol a helyiek már vártak minket. Öröm volt látni, hogy ez a nap nem csak nekünk, szervezőknek fontos. Kis készület után megérkeztek az első vendégek. Azt hittem, legyűrtem a betegséget, de ahogy egyre több fiatal ült le a teaházban, az én lázam is kezdett visszaszökni.

Az a gondolat éltetett, hogy Isten valami nagyra készülhet, ha a gonosz lélek nem bírta ki, hogy meg ne bosszulja valakin. Két lehetőségem volt. Vagy visszavonulót fújok és átadom a nap koordinálását valakinek, akinek fogalma sincs a folyamatokról, vagy rosszullétem ellenére vállalom a szenvedést a fiatalokért. Az utóbbi mellett döntöttem.

A megbeszélt programokból végül semmit nem hagytunk ki, még a napindító videó és a köszöntők utáni, több mozgást igénylő közösségi táncunkat, az Ipoly Style-t sem. Meg is érte, hiszen a résztvevők összenevetve, fellelkesülve követték a mozdulatainkat.

Az ifjúsági találkozó komoly részét a reggeli ima, az előadás és a kiscsoportos beszélgetés alkotta, „Cél a boldogság” címmel. A barátaim nem hagyták, hogy túlvállaljam magam és betegen vezessek csoportot. Jobban is lettem. Az Úrangyala után kihirdettük a rajz- és fotópályázat eredményét, majd a finom ebéd következett. A délutáni programot a Shalom zenekara és tánccsoportja fogta össze. Én is igyekeztem jó példával elöl járva követni a mozdulataikat, több-kevesebb sikerrel.

A találkozó méltó lezárása a szentmise volt, ahol a Shalom és az Ipolyosok közösen énekeltek. Éreztem, ahogy a láz csillapodik és kezd a betegségem elhagyni.

A program zárása után néhány Ipolymenti szervezővel kiértékeltük az eseményt, majd bekapcsolódtunk a Shalomosok esti szentségimádásába.

Kezdtem erőre kapni, és hazaérve már nem tért vissza a láz. Megerősödtem az álláspontomban: betegségem csupán próbatétel volt.

Bízom benne, hogy a találkozó eléri célját, és Rimócon újra létrejöhet egy keresztény ifjúsági kisközösség.

Köszönöm mindenkinek, aki segített a szervezésben, lebonyolításban.

Áldott legyen az Úr neve! Hála Neki, hogy nem várt tőlem ennél nagyobb próbatételt. *Kis Domonkos*

Kedves Rimóciak! Köszönjük az ifjúsági találkozóra és a missziós napokra a felajánlásokat, az egyházközség és az önkormányzat hozzájárulását, a süteményeket, a szállást, az önkormányzat és az intézmények dolgozóinak hozzáállását, segítségét, a szervezők és helyi fiatalok munkáját, a szakácsnők és minden segítő kéz közreműködését! Isten áldja meg mindnyájukat Szeretettel: József atya

72 óra kompromisszum nélkül

„De jó, hogy ismét eljöttetek! Már vártunk titeket." Ezekkel és ehhez hasonló szavakkal fogadtak minket az idős emberek, amikor becsengettünk hozzájuk, egy októberi szombat reggelen. Már a fogadtatás is szívmelengető volt, és a látvány is, mert **Igen**, tényleg vártak minket és készültek a fogadásunkra. Az asztalra ki volt téve a gyertya és a rózsafüzér, mint annak idején, mikor nagymamám várta a plébános urat, hogy meggyóntassa őt, hiszen a hónap első péntekje a lelkük megtisztításáról a szentgyónásról szólt. Az én lelkemet is melegség öntötte el, amikor eszembe jutott nagymamám izgatottsága és készülődése.

Ilyen fogadtatásban volt részünk mikor a „72 óra kompromisszum nélkül" program keretében meglátogattuk a falunkban élő idős embereket. Az asztalon volt még sok-sok finomság, mely a mi részünkre lett készítve. A mi látogatásunkat megelőzte Czombos József atya látogatása, aki elmondta az idős embereknek, hogy a helyi fiatalok szeretnék meglátogatni őket, hogy egy kicsit elbeszélgessenek velük, segítsenek a ház körül, ha szükséges. A tavalyi évben kezdődött ez a program és csak 10 idős ember várt minket, az idén már 18 helyen 23 idős ember szerette volna, hogy meglátogassuk őket. Köszönjük József atyának a közreműködést.

A fiatalok is izgatottak voltak egy kicsit, mert már péntek este az ajándékok készítése közben kérdezgették, hogy kiket kell meglátogatni, és amikor ismerős nevet mondtam nekik, akkor felcsillant a szemük és felelevenedett bennük a tavalyi évben szerzett élmények és nagy - nagy szeretettel beszélték el történeteiket. Jó volt hallgatni őket és úgy éreztem, hogy a fiatalok lelkét is megérintette valami a „Szeretet" kölcsönössége az idősek látogatásakor. Most is nagy örömmel és buzgósággal indultak neki a borongós szombat reggelnek. A nap már mosollyal, vidámsággal és napsütéssel folytatódott, bár igencsak hideg maradt az idő. Kicsit átfagyva, de mégis a szívünk forróságával és új élményekkel érkeztünk vissza a plébánia közösségi termébe, ahol meleg paprikás krumplival várt minket a Szent József Katolikus Férfiszövetség.

Úgy gondolom, hogy a fiatalok is és az idős emberek is kölcsönösen kaptak és adtak egymásnak, mosolyt, odafigyelést, meghallgatást, törődést, és nem utolsósorban **Szeretetet**. Sok jó élménnyel gazdagodtak nemcsak a fiatalok, de mi is, akik ezt a napot megszerveztük. Reméljük lesz folytatás, ha máskor nem is érünk rá, legalább egyszer egy évben kopogtassunk be az idős emberek házába és legyen hozzájuk néhány meleg szavunk és vidám mosolyunk! „A boldogság egy mosollyal kezdődik"

Koczkáné Melinda

„Ossz szeretetet, bárhová mész: Legfőképpen a saját házadban… ügyelj rá, hogy mindenki jobb érzésekkel és boldogabban távozzék tőled, mint ahogyan jött. Légy Isten jóságának élő kifejeződése; jóság ragyogjon a szemeidben, a mosolyodban, meleg, üdvözlő szavaidban." (Teréz anya)

Vincze Nikolett: Beszélgetés Csemer Károlynéval a rimóci cigányok keresztelőjéről

2015. október 10-én sok-sok rimóci roma család látogatott el Mátraverebély - Szentkútra, hogy gyermekét megkereszteltethesse. A miértről és a hogyanról Csemer Károlynéval, a Rimóci Roma Nemzetiségi Önkormányzat elnökével beszélgettem.

- Ezt az egészet már a férjem, Csemer Károly sokszor kezdeményezte. Ő szorgalmazta először, de mi már ezt az egészet régen terveztük, csakhát nem lehetett. De az a lényeg, hogy most sikerült. Egy álom vált valóra, melyet már nagyon sokan vártunk. Köszönet és hála József atyának, mert ha ő nem jött volna ide, ez nem történhetett volna meg és köszönet az egyházi képviselő-testületnek is, akik esélyt adtak József atyának.

- Mióta készültek az ünnepre?

- Szerdánként voltak összejövetelek a Közösségi Házban júliustól, ahol József atya mellett ott volt Klarissza nővér is. Igaz, volt egy hónap a nyáron, amikor a szünetben elmaradt a felkészülés. Ezeken az összejöveteleken ott voltak a gyerekek és a szülők is.

- Miket csináltak ott?

- Hát József atya tanított minket, elmondta, miért is fontos a keresztelő, elmondta, mi fog történni. Énekeket tanultunk, majd elvitt minket a templomba. Sokan akkor voltak először a rimóci templomban.

- Hány gyermeket sikerült megkeresztelni?

- Ha jól tudom, 45 gyermeket. De sokan lennének még, akiket meg kellene. A Szentkúton voltunk, ahová elkísért minket Balázs Jánosné hitoktató néni, Klarissza nővér is a testvérekkel és ott volt még Péterné Kiss Zsuzsanna és Bablena Piroska is. Ezúton köszönöm nekik a segítséget. És eljöttek az atya keresztlányaék is Bercelről, akik gitárral és énekekkel segítettek minket. Varrattunk a gyerekeknek egy kis ruhát, azt adtuk rájuk, hogy tudjuk, kiket kell keresztelni.

- Milyen volt a gyermekek korosztálya?

- Az egy hónapos volt a legkisebb és azt hiszem 16 éves volt a legidősebb. A szentkúti atyák is a segítségünkre voltak, így folyamatos volt a keresztelés.

- Lesz még folytatás?

- Igen tervezzük. Jó lenne, ha ezek az emberek templomba is járhatnának. Persze ehhez sokaknak még meg kell tanulni, hogy a templomban, hogyan kell viselkedni és mi a szentmise. El is kell fogadni egymást. Így először azt tervezzük, ahogy azt Székely János püspök atya is javasolta, hogy külön misét tartanánk a cigányoknak, ahol csak ők lennének. Ez az első lépés, de el kell indulni valahol az úton. Bízok, bízunk benne, hogy lesz folytatás Ezúton is köszönöm a férjemnek, Csemer Károlynak a támogatását és köszönjük az önkormányzatnak, hogy odaadták a közösségi házat, köszönjük a polgármester úrnak és az egyházképviselő testületnek is a hozzáállását, hogy mindenkinek, aki segítette, hogy ez létre jöhessen. De leginkább a mi József atyánknak!

EGY RIMÓCI ÍJÁSZ SIKEREI…

A Vitalitás íjászai által megrendezett *„Hont-Nógrád-Gömör Kupa 2015"* záró fordulóján 2015. október 4-én, Balassagyarmaton, az Ipoly Erdő Füvészkertben a rimóci Velenczei Zoltán 2. helyezést ért el. Zoli több mint 15 éve nősült Rimócra, azóta feleségével Velenczeiné Szabó Erikával és két gyermekével, Ricsivel és Rolival él településünkön. Mivel Zolinak ez a pár sor meglepetés lesz, feleségét, Erikát kérdeztem férje sikeréről:

- Mióta íjászkodik a férjed?

- Zoli kb. kb. 2 éve íjászkodik hobbi szinten, általában otthon vagy a szécsényi lőtéren gyakorol. A mostani verseny egy 6 fordulós sorozat záró versenye volt. Az utolsó előtti versenye Bujákon volt, onnan aranyérmet hozott haza. Sajnos a munkája miatt még nem sok versenyen szerepelt, összesen ez volt a harmadik, melyből kettőn a dobogón állhatott.

- Itt is vannak kategóriák?

- Igen, a versenyeken általában több kategória van, így Zoli a „Barebow" kategóriában indul, amelyeket „örömíjász versenyeknek" is neveznek, melyek persze versenyek, de inkább szórakozás kategória. Az íjászat nagyban függ attól, hogy kinek milyen íja van, fából, vagy fémből készült, illetve milyen felszereltség tartozik hozzá. Zolié fém közép részes, vadász reflex íj.

- Hogy jött ez a hobbi?

- Eleinte csak úgy gondoltuk, hogy jó lenne már neki is egy hobbi (bár ő nagyon szeret olvasni), és már nem is tudom, hogy, de beleszeretett az íjászkodásba. Volt egy szécsényi ismerőse, aki íjászkodott, ahhoz is elmentünk, ahol még jobban beleszeretett a dologba. Utána vettünk neki egy íjat, és persze hozzá a többit. Na, meg azóta már a nagyobbik gyerkőcnek, Ricsinek már megvettük a 2. íját, mert azóta Zoli akárhányszor gyakorol, ő is gyakorol vele (és nagyon is ügyesen!). Ricsi már alig várja, hogy egy kicsit nagyobb legyen, meg van neki ígérve, hogy veszünk neki igazi komoly íjat, és mehet apával versenyre, mert van "mini", és "junior" kategória is.

- És a legkisebb gyerkőc?

- Roli 3 éves, de már ő is íjat kapott szülinapjára, mivel mindig látta a nagyobbaknál és azzal akart játszani. Igaz ő még csak tapadó korongos íjkészletet, úgyhogy jól elvannak a fiúk.

- Ezek szerint az utánpótlás is meg van! Gratulálunk Zolinak az eddigi sikerekhez és kívánjuk, hogy csak így tovább!

- Én is gratulálok neki innen is és nagyon büszke vagyok rá!

V.N.

A hónap gondolata: Böjte Csaba ferences rendi szerzetes a migrációról…

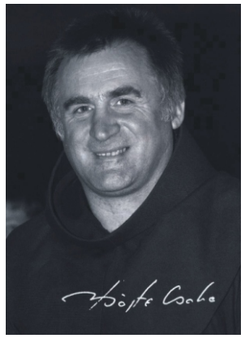

"Én nem a bevándorlóktól féltem Európát, hanem a lagymatag kereszténytől. Az a természet rendje, hogy az a népcsoport, amely vegetál, amely nem alkalmas rá, hogy az életet továbbvigye, elsorvad, kihal, lehúzzák a lefolyón, és a helyüket elfoglalják azok a népek, amelyekben van életerő, lendület, bátorság, Teherbe ejtik feleségüket, csobogó élet veszi őket körül. A mai Európa langyos állóvíz, ahol sok ember egyik legfőbb gondja a fogyókúra, az alakformálás és értéktelen, csillogó kacatok gyűjtése, a testet, lelket megrontó élvezetek utáni hajsza. A Jóisten, úgy látom, a migrációs kérdéssel egy jó nagy fakanalat ragadott, és elkezdte kavarni ezt a hatalmas fazekat. Isten azt szeretné, hogy térjünk észhez, térjünk meg, különben elveszünk. Ne magunkra aggatott címkékkel jelezzük, miben hiszünk, hanem legyen gerincünk, jól definiált értékeink, amelyekhez tartjuk magunkat. Ne nyafogjunk, hogy de nehéz a feladat, hanem küzdjünk. A focicsapat sem siránkozhat, ha erős az ellenfél, hogy jaj, összeesküdtek ellenünk, tervet eszeltek ki, hogyan győzzenek le bennünket! Küzdeniük kell, megfogalmazni saját elméletüket, hogyan nyerhetik meg a meccset! Az most a kérdés, káoszba süllyedt harmadik világ lesz-e Európából, vagy a tolerancia, a becsületes munka, a párbeszéd útján mi leszünk képesek segítő kezet nyújtani, hogy mindenütt megteremtődjön egy rendezett, békés világ. Nem lehet folyamatosan félrevert harangok zajában élni, ezért nyugtassuk meg magunkat, s arra összpontosítsuk erőinket, ami a feladatunk. Jókedvvel, örömmel, gyermekekkel töltsük meg a Kárpát-medencét, mert az ország mindig azé lesz, aki élettel, gyermekkel tölti meg. Ha nem lesz gyermek, a légüres teret a máshonnan jövő emberek töltik be. A demográfiai kérdés az egyik legfontosabb a Kárpát-medencében. Ha ezt nem tudja népünk megoldani, legördül számunkra a függöny."

VÉRADÁS

Ilyen kevesen még nem voltak…

2015.10.04-én összesen **27 személy** jelent meg a rimóci véradáson és még közülük is **5 főt kiszűrtek**. Sajnos az elmúlt években, ahogy a mellékelt ábra is mutatja, egyre kevesebben vesznek részt a véradáson. Hol van már az az év, amikor Rimóc az ország legbuzgóbb véradó települése címet is elnyerte? Hol van az idősebb véradók utánpótlása? Hol a tenni akarás? Hová tartunk így?

A legfiatalabb véradó a 24 éves **Bangóné Lakatos Georgina** (Hunyadi út 35., 6-szoros), a legidősebb véradó a 62 éves **Bangó Elemér** (Magashegyi út 37., 48-szoros véradó), míg a megjelentek közül a legtöbbet vért adó, **Kurtán Attila Mihály** (Bem A. út 51., 71-szeres véradó) volt. Ők állítanak igazán jó példát mindannyiunk számára. Reméljük, legközelebb többen követik őket!

V.N.

Év	Az októberi véradáson megjelentek száma (fő)
2009	123
2010	64
2011	56
2012	49
2013	36
2014	41
2015	27